

DOMNILOR , ACESTA ESTE TIMPUL SFARSITULUI?

Îți mulțumesc foarte mult, frate Neville. Bună seara, prietenii mei scumpi. Sunt foarte bucuros să fiu din nou aici în seara aceasta în slujba Domnului, Dumnezeului nostru. (Fratele Neville vorbește la microfon: „Acesta este cel conectat, aici.”). Acesta este? Acesta este. Oh, da, este frumos. V-am ținut prea mult în această dimineață (Fratele Branham a predicat dimineața Mesajul intitulat „Absolutul”). și simt că ar trebui să fiu foarte rapid în această seară. Doamne, cât a fost de greu să stați în picioare, iar în seara aceasta este tot așa de rău. Însă nu va dura prea mult până vom avea loc pentru voi; imediat ce se completează biserica.

Nu ne-am planificat să stăm prea mult în seara aceasta, dar mâine seară intenționăm să stăm mai mult. Dacă cineva dintre voi poate intra mâine seară, așteptăm să avem un timp mare în Domnul. Vor veni și câțiva oameni renumiți aici. Și fiecare vom avea un timp... (Fratele fratelui Branham, Edgar Branham, zice: „Oh, dragă, așteaptă! Eu am avut o întrebare pentru tine. Am uitat să-ți spun. Mulți oameni de aici au zis că tu întotdeauna te grăbești să ieși din serviciu. Dar mâine poți avea tot timpul, de la șapte la doisprezece, dacă vrei să-l iei. Aceasta mi-a cerut adunarea de aici să-ți spun. Să le explici, dacă nu ești de acord.”).

Mâine seară la miezul nopții vom lua împărtășirea și sunt sigur că v-ar plăcea să fiți aici. În timp ce alții sar, strigă, țipă, beau și așa mai departe, noi ne vom pleca cu reverență înaintea lui Dumnezeu, să luăm împărtășirea și să începem anul cu inimile spre Dumnezeu, predându-ne încă o dată Lui.

Vom avea printre noi și câțiva vorbitori minunați. Există câțiva buni... un frate din Georgia este aici sus, fratele

Palmer, un vorbitor minunat. Fratele Junior Jackson va fi și el aici mâine seară, fratele Beeler, fratele Neville. Oh, Doamne, Doamne, doar înainte și înainte alături de oamenii buni ai lui Dumnezeu care vor fi printre noi. Fratele Willard Collins și toți ceilalți ne-au adus mesaje minunate, așa că mâine noapte ne așteptăm la un timp binecuvântat.

Soția mi-a zis: „Să nu spui aceasta.” dar trebuie s-o fac. Îmi pare rău că azi dimineață am zis „*Imperiu*,” („*Empire*” în engleză.) în loc de „*Arbitru*.” („*Umpire*” înseamnă *arbitru*. Adunarea și fratele Branham râd.). Billy, stătea în spate și a zis: „Aceasta da.”

Am zis: „*Imperiu*, el trebuie să aibă un imperiu,” dar am vrut să spun, „un arbitru”. Păi eu sunt ca olandezul care a zis: „Să nu luați ceea ce zic, ci ceea ce vreau să zic.” De aceea am zis: „Cred că după toți anii aceștia, ei mă înțeleg.”

Știți, sunt treizeci de ani de când mă aflu în spatele acestui amvon. Treizeci de ani în acest tabernacol! Ar trebui să mă cunoașteți după atât timp, nu-i așa? Oh, vai! Educația mea este desigur limitată dar, dacă nu pot vorbi, fac multă gălăgie înaintea Domnului.

Biblia Lamsa, are o traducere mai accesibilă... Odată am vorbit fără să știu că era acolo. Apoi a venit el și a vorbit despre Urim și Tumim și despre Lumina aceea și a zis: „Știți care este problema cu oamenii de astăzi?” Și a continuat: „Motivul pentru care oamenii nu pot înțelege Biblia corect, este că traducătorii au încercat să traducă în limbajul Yiddish, care este înalt (elevat), dar Isus vorbea în limbajul clasei de jos, așa cum vorbesc oamenii pe stradă.” Și știți, există o Scriptură prin Luca, unde scrie: „*Oamenii simpli Îl ascultau cu bucurie.*” El a vorbit în limbajul lor. Sper că este așa, din nou.

Suntem fericiți pentru Domnul.

Le văd pe doamnele acelea stând în jur. Îmi pare rău să văd că

bărbații stau în picioare; cu atât mai mult fetele și băieții, doamnele și așa mai departe, care sunt nevoiți să stea pe lângă pereți, și copilașii. Problema este că nu avem suficient loc, dar ne rugăm ca data viitoare să avem mai mult spațiu, deoarece următorul lucru despre care am vrea să vorbim sunt aceste șapte Peceți, și cu voia Domnului, vom începe cu ele imediat ce se clădește biserica, astfel ca să putem intra aici. Noi venim pentru o rededicare. Apoi ne vom opri la cele Șapte Peceți. Astfel, așteptăm un timp mare în Domnul.

Tuturor oamenilor din afara orașului, vă vom expedia numere de rugăciune și orice lucru, ca să vă aducem la cunoștință timpul exact, poate cu o săptămână sau două, înainte de vreme.

Așa cum am înțeles de la Billy în seara aceasta, constructorul ne-o va da pe 10 februarie. Ei bine, dacă este gata în zece, vom începe prin cincisprezece. Astfel, vom începe imediat ce vor termina construcția.

Bătrâna soră Kidd, m-a sunat de curând și mi-a zis cu lacrimi în ochi: „Frate Branham, noi am încercat din greu să pornim mașina aceea veche dar nu am reușit. Și a continuat: „Roagă-te să pornească și voi veni mâine.” Apoi m-a întrebat: „Mă întreb dacă voi putea afla un loc unde să stau?”

„Nu te îngrijora, căci vom avea o cameră, soră Kidd.”

„Dumnezeu să binecuvânteze inima ta, dar dacă vei avea servicii până la ora doisprezece, nu aș vrea să ies la ora aceea pe stradă.”

Voi știți că ea și fratele Kidd au vreo optzeci și cinci de ani fiecare și sunt încă în slujbă. Știți ce fac ei? Au un casetofon și duc Mesajele mele pretutindeni. Se duc din spital în spital, din casă în casă și pun benzile. Dacă cineva nu îi primește, ei nu renunță! Aceasta nu este pensionare, ci înseamnă a ține credința până la capăt, murind cu Sabia în mână. Aceasta-i calea corectă. Acela-i felul în care vreau să trăiesc și eu.

„Știi,” a zis ea, „dacă voi conduce pe autostradă, la ora doisprezece noaptea, m-ar speria de moarte să-i văd pe oamenii aceia cum aleargă beți în toate direcțiile.”

Frate Pat, ea este un lucrușor mic vechi... Câți o cunosc pe sora Kidd? (Adunarea răspunde: „Amin.”). Ea este doar o arătare sfântă.

Gândiți-vă, cu ani înainte de a mă fi născut – și sunt și eu un om bătrân acum – ea și fratele Kidd au fost acolo sus în munți. Ea spăla toată ziua pe o scândură de spălat rufe, ca să primească cincisprezece sau douăzeci de cenți pentru ca el să poată merge să predice undeva în seara aceea. În minele acelea reci din Kentucky... Trebuia să fii însoțit de cineva înarmat, sus pe deal, când te duceai să predici. Oh, vai! Apoi, mă gândesc:

„Trebuie să fiu dus acasă în cer,

pe un nor ușor

În timp ce alții au luptat să câștige premiul

și au navigat prin mări sângeroase?

Trebuie să lupt dacă vreau să domnesc

Crește-mi curajul, Doamne!”

În seara aceasta aș vrea sprijinul Lui, prin Cuvântul Său. Este tot ce-mi doresc.

Presupun că magnetofonele funcționează. (Cineva zice: „Nu uita binecuvântarea copiilor.”). Oh, da! Îmi pare rău. O surioară a venit cu copilașul ei, în această dimineață, și a dorit să fie binecuvântat, dar i-am spus că o vom face cu siguranță în seara aceasta. Și mâine seară vom avea binecuvântarea bebelușilor, serviciul de vindecare, orice este posibil prin ce putem trece. Vom avea suficient timp. Dacă surioara este aici și are micuțul ei...

Presupun că sunt oameni care vin de departe și au fost aici și dimineață pentru un interviu sau ceva. Ei trebuiau să se întâlnească în dimineața aceasta cu Billy, dar el i-a lăsat să aștepte până în seara aceasta. În seara aceasta nu i-a putut găsi însă nicăieri. Dacă ești aici, soră, eu am fost în spate pentru puțin timp, așteptându-te. Acelea erau două din ele, cred, și au venit de departe pentru interviuri particulare. Vă voi primi cât de repede pot, poate mâine seară, în timp ce intrăm.

Cred că aceasta este doamna care vine cu bebelușul cu pulover albastru? Pulover? Meda, eu nu am vrut să spun aceea, dragă. Aceea arată ca o rochiță sau ceva pulover, câți știți ce este un pulover? Păi, sigur. O bluză veche de salopetă, pentru mine. (În limba engleză, „*jumper*” înseamnă și pulover și haină de lucru, etc. -Trad.). Păi, acela este un bebeluș din Dallas. Doamne, este minunat! Frate, vrei să vii aici sus? Scuzați-mă. (Fratele Branham lasă microfonul și se duce lângă amvon.).

Îmi place panglica aceea mică pe care i-ai pus-o. Care este numele ei? (Tatăl răspunde: „Rebekah Lyne.”). Rebekah Lyne, L-y-n-e. Dar care este ultimul nume? Sayban. Rebekah Lyne Sayban. Este corect? Pot să o iau? Vrei să renunți la ea? Nu este scumpă? Rebekah Lyne Sayban. Această familie a trecut prin multe. Doamna aceasta mică și tânără și soțul ei, au fost salvați de curând și aduși la Domnul. Ca rod al unirii lor, Dumnezeu le-a dat această fetiță mică și frumoasă, pe Rebekah, pe care o aduc la Domnul.

Mulți oameni numesc corect botezul unui prunc. În Biserica metodistă și în multe altele, ei îi stropesc cu apă când sunt mici. Aceasta este în ordine, dar eu încerc să stau întotdeauna pe ceea ce spune Biblia și să fac întocmai. În Biblie niciodată nu scrie nicăieri despre botezul copiilor. Nicăieri prin istorie, până la începutul Bisericii catolice, nu s-a practicat așa ceva. (Bebeluşul începe să plângă).

Vedeți, voi trebuie să aveți interpretarea corectă. În Biblie

scrie că ei au adus copilașii la Isus ca să fie binecuvântați, iar El și-a pus mâinile peste ei și i-a binecuvântat. Astfel, noi continuăm să facem tot așa.

Acum să ne plecăm capul.

Tatăl ceresc, această femeie tânără și soțul ei, au venit în seara aceasta cu scumpa lor fiică, Rebekah, care le-a fost dată în grijă s-o crească în ascultare de Dumnezeu și o aduc s-o prezinte înaintea Domnului. Mama mi-a dat-o din brațele ei, iar eu Ți-o dau Ție, pe micuța Rebekah. Dumnezeule, fii cu ea și binecuvânteaz-o. Binecuvântează-i tatăl și mama. Fie ca ei să trăiască loiali, o viață lungă și dacă va fi posibil, să vadă Venirea Domnului Isus. Fie ca acest copilaș să crească în cunoștința Domnului, iar dacă va fi un mâine, fie ca ea să fie un mare martor al Tău. Îngăduie aceasta, Doamne.

Dacă ai fi aici pe pământ, această femeie și soțul ei, și-ar aduce copilașul la Tine. Dar noi, slujitorii Evangheliei, suntem reprezentanții Tăi. Astfel, Îți dăm acest copil, pentru o viață de slujire în Împărăția Ta, în Numele Fiului Tău, Domnul Isus Hristos. Amin.

Fii binecuvântată, micuța Rebekah. Ce lucru dulce! Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și copilul, să vă dea o viață lungă și fericită, în slujba lui Dumnezeu.

Nu știu dacă sunt suficient de puternic fiindcă acesta este băiat. Care-i numele lui? (Mama zice, „Stanley Victor Cleveland.”). Stanley... („Stanley.”). Stanley Victor... („Cleveland.”). Cleveland. Cleveland. („Cleveland.”). Cleveland. Micuțul Stanley, ce nume frumos! Oh, ce băiețel frumos! Aveți un băiat frumos. El este în regulă. Știți că noi nu practicăm botezul copiilor, ci doar îi binecuvântăm. Nu există nimic formal referitor la aceasta. El este un copilaș foarte drăgălaș. I-am uitat prenumele... Nu cred că am să-l pronunț corect. („Cleveland.”). Cleveland. În ordine. Să ne plecăm capetele.

Tată Ceresc, acest cuplu aduce acest bebeluș, pe micul Stanley Cleveland, să fie închinat Domnului Isus. Păstorul bisericii de aici și eu, stăm împreună în unitate în lucrarea Domnului și Îți dăm acest copil pentru o viață de slujire. Tu l-ai dat mamei și tatălui său și acum ei mi l-au dat mie, ca să-l pun din brațele mele în ale Tale. Dumnezeule, binecuvântează-i pe tatăl și mama lui. Binecuvântează băiețelul și fie ca toți să trăiască o viață lungă și fericită în slujba Ta. Fie ca acest copil să fie crescut în ascultare de Dumnezeu, să-L slujească, să se teamă de El și să-L iubească în toate zilele vieții lui. Ei Ți-au adus copiii să-i binecuvântezi iar noi ne punem mâinile peste acest copil ca să-l binecuvântezi în Numele Domnului. Fie ca el să trăiască o viață lungă și fericită, plină de sănătate și putere în slujirea Ta. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, micuțule Stanley. Ai un băiat frumos.

Acum, vă voi cere o mică favoare celor mici și adolescenților. Știu că este greu, că nu puteți sta foarte mult deoarece picioarele voastre au contracții musculare, dar în seara aceasta mă apropii de ceva de care nu m-am apropiat niciodată înainte și există ceva despre care voi vorbi și la care aș vrea să fiți și voi prezenți.

Acesta-i motivul pentru care în această dimineață, nu am vrut să pun timpul acela înaintea Mesajului. Eu nu am vorbit niciodată despre absolutul meu și cred că nici nu voi vorbi cândva. El este foarte minunat!

În seara aceasta, voi vorbi despre ceva ce nu știu. Este un lucru mare pentru un predicator să spună că va vorbi despre ceva ce nu știe, dar mă aventurez și încerc s-o fac cât mai bine, pentru ca această biserică să poată înțelege.

Apoi, această bandă ... cred că băieții înregistrează. Aș vrea ca oricine ascultă banda, dacă este ceva care vă nedumerește, să nu spuneți nimic altceva decât ceea ce este acolo. Nu spuneți nimic contrar la ceea ce este pe bandă.

Foarte mulți scriu despre „Sămânța Șarpelui” și spun că am zis cutare și cutare lucru. Atunci mă duc, iau benzile, le ascult din nou și văd că nu am spus așa ceva. Vedeți, oamenii judecă lucrurile greșit.

Odată, după învierea Lui, Isus Se plimba cu apostolii și Petru l-a văzut pe Ioan, ucenicul care la Cină se rezemase pe pieptul Lui, așa că I-a zis lui Isus: „Ce se va întâmpla cu omul acesta?”

Isus i-a răspuns: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine.” Din pricina aceasta a ieșit zvonul că ucenicul acela nu va muri deloc. Însă Isus nu îi zisese lui Petru că nu va muri deloc, ci: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?” El nu a zis că va rămâne, dar, vedeți, este foarte ușor să înțelegeți greșit. (Ioan 21.20-23).

Eu nu condamn pe nimeni pentru că face aceasta, deoarece o fac și eu uneori. Și toți oameni o fac. Dacă apostolii, care au umblat cu Domnul nostru, L-au înțeles greșit, ce să zicem noi? Ei niciodată nu L-au înțeles clar... dar la urmă, au zis: „Iată, acum înțelegem. Acum credem. Și știm că nimeni nu trebuie să-ți spună ceva, pentru că Tu cunoști toate lucrurile.”

Și Isus a zis: „Acum credeți?” Vedeți? „După tot timpul acesta, ați ajuns să credeți în sfârșit?”

Aceasta este ceva omenește. Toți suntem oameni și de multe ori înțelegem greșit. Dar dacă este ceva care vă pune în încurcătură, ascultați banda din nou. Ascultați atenți și sunt sigur că Duhul Sfânt vă va descoperi.

Așteptați puțin. Vreau să prindeți bine ideea, deoarece mulți nu vor avea banda. Aș vrea ca voi să fiți siguri că ați reținut-o.

Să ne apropiem de aceasta plini de respect, pentru că vreau să vă vorbesc vreo treizeci și cinci sau patruzeci de minute ca

să puteți înțelege, pentru că acesta este un timp uimitor pentru mine. De curând mi s-a întâmplat ceva și nu am știut ce să fac. Vedeți? Și eu sunt în cea mai îngrozitoare strâmtorare în care am fost cândva, de la începutul slujbei mele, așa că haideți să ne plecăm capetele înainte de a ne apropia de Cuvânt.

Tată Ceresc, de curând am predicat despre subiectul, „Presupunere.” „A presupune ceva” înseamnă „a te aventura să afirmi ceva fără autoritate.” Doamne, poate că în seara aceasta am luat asupra mea să le spun ceva oamenilor, fără să am o viziune cu privire la aceasta. De aceea, Doamne, cercetează-mă și închide-mi gura ca să nu spun ceva greșit. Tu ai închis gura leilor, ca să nu-l vatăme pe Daniel când a fost aruncat în groapa lor. Mă rog ca, dacă încerc să spun ceva greșit, Tu să îmi închizi gura pentru că ai putere să faci aceasta. Dar, dacă acela este adevărul, Doamne, binecuvântează-mă și ajută-mă să merg mai departe. Tu știi ce se apropie, de aceea vin, chiar în acest ultim moment, la amvon să încerc să aduc la lumină aceste lucruri. Ajută-mă, Te rog.

Binecuvântează această bisericuță și acest grup care a venit aici din multe state. Oh, când umbrele serii cad, noi suntem foarte bucuroși că avem un loc unde să venim. Când lumea este foarte confuză și nu știe unde stă, noi suntem bucuroși pentru că *„Numele Domnului este un turn puternic, și cel neprihănit fuge în El și este salvat,”* iar noi nu ne bazăm pe cuvinte ci pe descoperire...

Ascultă-ne rugăciunea, Tată, în timp ce apar Luminile serii și soarele se apropie de apus, deoacere credem că acesta este timpul în care trăim: la apusul soarelui. Îți mulțumim solemn, Doamne, și din toată inima pentru lucrurile pe care le-ai făcut pentru noi. Îți mulțumim pentru visele pe care ni le-ai dat cu privire la epocile Bisericilor și pentru faptul că toate au fost întocmai. Astfel, știm că numai Tu, Doamne, ai putut face aceasta, pentru că noi suntem muritori născuți în

păcat și nu există nimic bun în noi.

Dar mă gândesc că Tu poți lua o ființă umană, să o speli cu apa Cuvântului și prin Sângele lui Hristos și să-ți întinzi mâna peste ea în așa fel încât să nu-și mai folosească gândirea proprie, ci să lase gândirea lui Hristos, care cunoaște toate lucrurile. Îți mulțumesc, Tată.

Noi binecuvântăm Numele Tău cel Sfânt și binecuvântăm și acest grup mic, în Numele Tău. Binecuvântăm păstorul, pe fratele Neville, care este slujitorul Tău credincios și devotat. Binecuvântăm diaconii, oamenii de încredere și fiecare mădular al Trupului lui Hristos, de aici și de pretutindeni din lume, în Numele Domnului Isus.

Oh, în timp ce vedem această umbră întunecată, teribilă căzând peste fața creștinismului, știm că timpul se apropie. Va fi o răpire și Biserica va fi ridicată. Doamne, lasă-ne să mărșăluim înaintea, privind la Autorul și Încheietorul, Hristos. Îngăduie aceasta, Doamne, și în timp ce ne mișcăm înaintea, în Numele Domnului Isus, să preluăm aceste lucruri care au fost puse pe inimile noastre. Te rugăm să fii cu noi și să ne ajuți. Primește slavă din aceasta, Doamne, pentru că ne predăm Ție, cu Cuvântul Tău, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum, dacă aveți un creion și o hârtie, mi-ar place să scrieți câteva lucruri sau ceva ce doriți. Doar pregătiți-le. Și dacă doriți puteți să notați versetele citite.

În seara aceasta, vrem să citim un text din cartea Apocalipsei lui Isus Hristos. Eu cred că aceasta este Descoperirea lui Isus Hristos cum scrie în Carte, de aceea, orice descoperire care va fi contrară acestei descoperiri, va fi greșită. Eu cred că vom cita aceasta din nou. **„Orice descoperire care nu se va potrivi cu aceasta este falsă. Totul trebuie să fie conform Scripturii.**

Acum, aș dori să citesc din **Apocalipsa** lui Isus Hristos

capitolul 10, de la 1 la 7. Ascultați atenți și rugați-vă pentru mine.

„Apoi am văzut un alt înger puternic, care cobora din cer, învăluit într-un nor. Deasupra capului lui era curcubeul; fața lui era ca soarele și picioarele lui erau ca niște stâlpi de foc.

În mână ținea o cărticică deschisă. A pus piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ,

și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Când a strigat el, cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor.

Și când au făcut cele șapte tunete să se audă glasurile lor, eram gata să mă apuc să scriu; și am auzit din cer un glas care zicea: „Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete și nu scrie ce au spus!”

Și îngerul pe care-l văzusem stând în picioare pe mare și pe pământ, și-a ridicat mâna dreaptă spre cer

și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nici o zăbavă,

ci că în zilele în care îngerul al șaptelea, va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor.”

Tema din seara aceasta se intitulează: „Domnilor, Este acesta semnul sfârșitului?”

Noi știm cu toții că trăim într-un timp glorios pentru biserică, dar un timp îngrozitor pentru necredincioși. Trăim într-unul dintre cele mai periculoase timpuri dintre toate

câte au fost de la întemeierea lumii. Nici un profet și nici un apostol, nu a trăit vreodată într-un timp ca cel în care trăim noi acum. Acesta este sfârșitul.

Acesta este scris în ceruri; este scris peste fața pământului. Acesta este scris în fiecare ziar; dacă puteți citi scrisul de mână, este sfârșitul. Profeții au trăit în timpul când scrisul de mână pentru acel timp era pe perete. Toate națiunile, pământul, orice lucru, timpul, sunt la sfârșit. De aceea trebuie să cercetăm Scripturile, ca să aflăm ceasul în care trăim.

Întotdeauna, un profet adevărat al lui Dumnezeu va merge la Scripturi. De aceea el este un absolut. În Vechiul Testament, întotdeauna când profeții au zis ceva, acolo a fost un profet care a stat cu Cuvântul. El L-a urmărit pe Dumnezeu prin viziuni. Și dacă viziunea lui era contrară Cuvântului, era greșită. Aceea este calea lui Dumnezeu prin care Cuvântul ajunge la poporul Lui. Mă auziți bine în spate? (Fratele Branham face pauză).

Nici nu știu de unde să încep. Este un mare privilegiu pentru mine, să știu că acest tabernacol a fost prima mea biserică. Este un lucru glorios. Nu voi uita niciodată lucrul acesta, nici chiar dacă Isus va zăbovi și voi ajunge să fiu de sute de ani. Îmi amintesc de ziua când am pus piatra unghiulară acolo în colț și de viziunea pe care mi-a dat-o El în dimineața aceea, cu privire la acest tabernacol. Cred că vă amintiți cu toții. Este scris și în cărți și s-a împlinit întocmai, literă cu literă.

Cred că în toți anii aceștia, El a împlinit tot ceea ce am vorbit în fața oamenilor. Mulți au venit cu vise, iar Domnul mi-a îngăduit să le pot tălmăci înaintea lor, dar au fost și multe cazuri în care nu am fost în stare să le tălmăcesc.

Niciodată nu am încercat să le prezint oamenilor o șmecherie care are toate răspunsurile, ci am încercat să fiu cinstit, să

spun adevărul și să spun numai ceea ce mi-a spus El.

Aș vrea să vă spun că nu am nimic împotriva oamenilor, dar în timpul în care trăim, există mulți ... **când vedeți o persoană care are răspunsul la orice lucru, să știți că este contrară Cuvântului.**

Isus a zis: „Mulți leproși erau în Israel, în vremea prorocului Elisei; și totuși nici unul din ei n-a fost curățit, afară de Naaman Sirianul.” (Luca 4.27). În optzeci de ani sau cât a trăit Elisei să fie vindecat un singur lepros? Multe văduve erau și în zilele lui Ilie, dar el a fost trimis numai la una. Mai mult, știm că există multe lucruri pe care le face Dumnezeu și pe care nu le descoperă slujitorilor Lui și că nici un slujitor nu este mai mare decât Domnul lui. Și apoi, Dumnezeu nu-și va împărți slava cu nimeni. El este Dumnezeu. Dacă un slujitor vine într-un loc și încearcă să ia locul lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu îi ia viața și-l mută undeva. Ar trebui să nu uităm aceasta.

Eu nu pot să spun tălmăcirea unui vis până nu îl văd exact într-o viziune sau vis. Mulți dintre voi știți că mi-ați spus visul și nici nu l-ați spus tot. Dar când l-am văzut, m-am întors și v-am spus că a rămas mult nespus din el și apoi v-am spus ceea ce ați uitat. Voi știți că acesta este adevărul. Dacă este corect, spuneți: „Amin.” (Adunarea spune: „Amin.”). Lucrurile pe care nu mi le-ați spus din visul vostru dovedesc că tălmăcirea este corectă. Cum a zis și Nebucadnețar, „Dacă nu îmi poți spune ce am visat, de unde voi ști că ai primit tâlcuirea lui?”

De aceea nu trebuie să luăm o părere și să zicem, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” Nu trebuie să facem așa ceva ci, înainte de a putea spune că visul respectiv este de la Dumnezeu, trebuie să avem un răspuns direct, un răspuns de la Dumnezeu. Nu o impresie, nu o senzație; nu contează cât de mult pulsează. Voi ați putea zice: „Nu cred că este așa!”, dar când spuneți, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL,” acela nu sunteți voi.

Priviți la platformă. L-ați văzut greșind vreodată? „AȘA VORBEȘTE DOMNUL” este perfect, nu a greșit niciodată. Și cât timp este „AȘA VORBEȘTE DOMNUL,” nu poate greși.

Până acum, El m-a protejat pentru că L-am așteptat întotdeauna. Nu am încercat să caut popularitate sau slava deșartă a oamenilor. Dimpotrivă, am încercat să trăiesc umil, cât am putut de bine; să trăiesc viața pe care cred că ar trebui să o trăiască creștinul. Dar nu am fost în stare să o fac de la mine, ci El este Cel care a făcut-o până în ziua de astăzi. Așa că zic: El este Cel care m-a condus.

Se pot spune o mulțime de lucruri, dar ar dura prea mult, și apoi toți sunteți conștienți de aceasta. Singurul motiv pentru care am vrut să spuneți „Amin,” cei care ați avut vise și vi le-am tălmăcit întocmai, spunându-vă și ce ați uitat afară, este pentru că acest Mesaj se înregistrează; îl vor asculta oameni din toate națiunile. Și când vor auzi acel „Amin,” vor ști că există glasuri care stau sub slujba aceasta, care știu bine ce este greșit, și care nu spun niciodată „Amin” la ceva fals. „Amin” înseamnă „așa să fie,” înseamnă a aproba un lucru.

Toată viața, de când eram doar un băiețel, a existat ceva ce m-a deranjat. Am avut o viață foarte ciudată, greu de înțeles. Chiar și soția mea s-a scărpinat în cap și mi-a zis: „Bill, nu cred că te înțelege cineva.”

„Nici eu nu mă înțeleg.” Deoarece, m-am supus, m-am predat lui Hristos, cu mulți ani în urmă, El mă conduce. Eu nu încerc să înțeleg aceasta, ci merg unde mă conduce El și încerc să fac totul cât pot de bine.

Îi sunt mulțumitor pentru soția și copiii mei, care au încredere că nu le spun nimic greșit. Ei cred tot ce le spun și se țin de aceasta, pentru că știu că nu le spun nimic greșit. Și să spun ceva greșit unuia dintre copiii lui Dumnezeu? Nu, domnilor! **Dumnezeu vrea ca toți copiii Lui să**

fie învățați corect. Vrea să fim cinstiți și corecți cu ei și El ne va binecuvânta pentru aceasta.

Peste tot, în călătoriile pe care le-am făcut, s-au întâmplat lucruri pe care nu le-am putut înțelege. Dar unul dintre lucrurile pe care nu le pot înțelege, sunt vedeniile pe care le aveam când eram doar un copil. Eu vedeam și le spuneam părinților mei lucrurile care urmau să se întâmple, dar ei credeau că sunt agitat. Însă ceea ce era ciudat, este că se întâmpla întocmai cum vedeam. Voi ziceți: „S-a întâmplat înainte de convertirea ta?” Da.

Biblia spune că *„Darurile și chemarea sunt fără pocăință.”* Voi sunteți născuți în această lume pentru un scop. Dar nu pocăința aduce darurile, ci ele sunt hotărâte mai dinainte pentru voi.

De când eram doar un băiețel, dorința mea a fost să plec în vest pentru că nu îmi plăcea locul în care trăiam.

Apoi am fost împușcat și a trebuit să fiu operat. Și în timp ce mă aflam sub anestezie, mă gândeam că merg în jos. Eterul m-a scos afară și am fost „plecat” timp de opt ore. Medicii erau foarte îngrijorați pentru că nu puteau să mă aducă înapoi. Mi-au făcut o operație dificilă și nu aveau penicilină. Arma unui prieten s-a descărcat din greșeală și m-a împușcat în ambele picioare. Șapte luni mai târziu, mi s-a făcut o altă anestezie, iar când mi-am revenit se părea că stau afară în preria din vest. Pe cer era o cruce mare de aur iar Slava lui Dumnezeu strălucea pe ea. Eu stăteam acolo și o priveam.

Știința a dovedit că Lumina, pe care o vedeți în poză în seara aceasta, este o Ființă supranaturală. Este aceeași Lumină care l-a doborât pe sfântul Pavel la pământ. Este aceeași Lumină care a condus copiii lui Israel prin pustiu. Ați observat? Acest Înger a fost îmbrăcat într-un nor. Vedeți, în timpul zilei El a fost un Nor.

Oamenii nu au înțeles și s-au gândit că sunt greșit, că o spun de la mine, dar Duhul Sfânt, care s-a ascuns de instrumentele științifice și de oamenii de acolo, a îngăduit să I se facă câteva fotografii atunci când am zis: „Văd că persoana aceasta este umbrată de moarte, o umbră neagră este peste ea.”

Cu câteva săptămâni în urmă am fost într-un oraș și cineva avea un aparat de fotografiat. Voi știți că noi nu permitem să se facă fotografii în timpul adunărilor, dar când m-am adresat unei doamne care ședea acolo și era o străină pentru mine (Aceasta se întâmpla în Southern Pines), și am zis: „Peste această doamnă este o umbră neagră.” apoi am continuat: „Tu vii de la doctor și el ți-a zis că ai cancer la ambii sâni. Ei au renunțat la tine. Tu ești umbrată cu o aureolă neagră, de moarte,” a făcut o fotografie.

Ceva i-a zis acelei surori, care ședea alături de femeia cu care vorbeam, și care avea un aparat de fotografiat cu bliț: „Fă-i o poză.” Dar ea nu a vrut să o facă. Acel Ceva i-a zis din nou: „Fă o poză!” Însă ea a refuzat din nou s-o facă. Când i s-a cerut însă a treia oară să facă poza, ea s-a hotărât și a făcut-o, iar știința a dovedit că este autentică. Este fotografia în care se vede o umbră neagră.

După ce femeia a crezut și s-a făcut rugăciunea, sora a făcut o altă fotografie în momentul când am zis: „Umbră s-a dus.” Vedeți? Și doamna trăiește, prin harul lui Dumnezeu.

Acum înțelegeți ce vreau să spun? (Adunarea răspunde: „Amin.”). Dacă le veți spune adevărul, poate vor râde de voi pentru o vreme; poate sunteți înțeleși greșit pentru un timp, dar dacă veți sta cu Cuvântul lui Dumnezeu, El va dovedi că acela este Adevărul. Mergeți numai înainte. Poate dura ani dar, ca în cazul lui Abraham și al celorlalți, El va face ca Adevărul să iasă la suprafață.

Când acel Înger, care a coborât atunci... Cred că mai este și altcineva în audiență, afară de soția mea, care a fost acolo

când Îngerul Domnului a coborât la râu înaintea oamenilor. Ridicați mâinile. Da, iată-i. Vedeți? O văd și pe sora Wilson ridicând mâna. A stat și ea acolo. Și soția mea. Nu știu cine a mai stat acolo pe mal, pentru că la acel botez, care a avut loc la ora două după-amiaza, au fost prezenți o mulțime de oameni. Cerul era ca de aramă, pentru că nu plouase de săptămâni, iar El a coborât cu un vuiet și El a zis:

„Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca premergător a primei veniri a lui Hristos, tu ești trimis cu un Mesaj care va pregăti a doua venire a Lui!”

Mulți dintre oamenii de afaceri din oraș, care au stat pe mal, m-au întrebat ce a însemnat aceasta, iar eu le-am răspuns: „Lucrul acesta nu a fost pentru mine, ci pentru voi, deoarece eu cred.” Cred că vă amintiți cu toții că acel Înger a plecat spre vest. S-a înălțat spre cer, a trecut peste pod și apoi s-a îndreptat spre vest.

Mai târziu, am întâlnit un astrolog, care este asemenea magilor din vechime. El mi-a vorbit de o constelație de stele asemănătoare cu constelația care a fost văzută de înțelepții din Babilon coborând peste Palestina; acele trei stele într-o constelație. Voi m-ați auzit vorbind de multe ori despre aceasta. Știți că în aceste ultime săptămâni, s-a dovedit că este adevărat?

Frate Sothmann, ai ziarul la tine în seara aceasta? Acest lucru este scris în ziarul de duminică, nouă decembrie. Un reporter a fost acolo și a scris despre aceste lucruri... Este mai târziu decât vă gândiți.

Nu-l văd pe fratele Fred. Frate Sothmann, ești aici? Ai ziarul la tine, frate Sothmann? Ziarul este la el. Poate îl voi citi mâine seară, pentru că în seara aceasta nu am timp.

Magii evrei din Babilon studiau stelele și au văzut cum se aliniaza într-o constelație, iar când au văzut aceasta, au știut că Mesia era pe pământ. Ei au ajuns la Ierusalim după o

călătorie de doi ani și au întrebat: „Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor?” Ei au umblat în sus și-n jos pe străzi întrebând de El, dar iudeii au râs de ei și au zis: „Acesta este un grup de fanatici!” Ei nu știau nimic, dar Mesia era deja pe pământ. Voi cunoașteți restul povestirii. Măine seară vom citi și articolul.

Viziunile nu pot greși, pentru că sunt de la Dumnezeu. Eu eram în autobuz și am simțit că cineva mă trage de mână. Eram un tânăr paznic de vânătoare, sau dacă nu mă înșel s-a întâmplat înainte de a ajunge paznic, și acel mag a venit și mi-a spus acele lucruri, ceea ce m-a speriat foarte tare deoarece mă temeam de astrologi. Dar mai târziu am aflat că magii din Biblie au avut dreptate, deoarece Dumnezeu anunță mai întâi în cer ceea ce urmează să se întâmple pe pământ, urmărind acele corpuri cerești.

„...Dumnezeu nu este părtinitor, ci că în orice neam, cine se teme de El, și lucrează neprihănire este primit de El.” (Fapte 10.34-35).

..Mă temeam și să vorbesc cu ei, dar acest mag mi-a zis: „Niciodată nu vei avea succes în răsărit.” Și a continuat:

„Tu ești născut sub un semn. Acel semn, acea constelație, a apărut în ziua nașterii tale și stelele s-au înclinat spre vest. De aceea trebuie să mergi în vest.”

„Uită aceasta!” i-am zis eu. Nu voiam să am nimic a face cu așa ceva, dar cu toate acestea nu-mi puteam scoate din inima ce-mi spusese.

Apoi, în seara aceea am fost acolo sus și am vorbit despre aceste viziuni. Nu puteam înțelege, iar frații mei bapțiști mi-au spus că aceea a fost de la diavolul. Apoi, când a apărut Îngerul, El a pus totul în Scriptură și a zis: „Așa cum a fost atunci!...” În timp ce preoții se certau din pricina unor lucruri neînsemnate, a diferențelor lor, magii au urmat steaua și au ajuns la Hristos.

Predicatorii spuneau că Isus era un impostor, un Belzebub, dar dracii strigau: „*Te știm cine ești; Tu ești Sfântul lui Dumnezeu. Ai venit aici să ne chinuiești înainte de vreme?*” (Matei 8.29).

Odată, pe când Pavel și Sila se îndreptau spre locul de rugăciune, au întâlnit pe stradă o ghicitoare. Oamenii din locul acela ziceau despre ei: „Oamenii aceștia sunt niște impostori. Ne dezbină bisericile și întorc totul pe dos prin vorbirea lor.” Dar ce s-a întâmplat când s-au întâlnit cu acel mag mic, cu acea ghicitoare? Ea a zis: „*Oamenii aceștia sunt robii Dumnezeului celui Preaînalt și ei vă vestesc calea mântuirii.*” (Fapte 16.17).

Pavel a muștră duhul din ea, pentru că nu avea nevoie de un ajutor care să mărturisească cine era el. Isus le-a spus întotdeauna să tacă. Dar aceasta arată că uneori, diavolii știu mai multe despre anumite lucruri ale lui Dumnezeu decât știu predicatorii, care devin foarte legați de biserică. Aceasta este mărturia Bibliei și Dumnezeu nu se schimbă.

Într-o zi, cu cinci ani în urmă, coboram de la fratele Norman și conduceam pe stradă. Tocmai avusesem o adunare acolo sus și Domnul mi s-a arătat într-o vedenie. Se părea că stau în fața porții mele și că era vreme rea.

Cred că mulți dintre voi vă amintiți vedenia. Este scrisă în cartea mea de viziuni. Mi le-am notat ca să fiu sigur că nu le voi uita.

În această viziune am văzut că se întâmplase ceva și în curtea mea erau o mulțime de pietre. Peste tot erau gredere și mașini de răzuit, iar pomii au fost tăiați și dezrădăcinați. Am vrut să intru pe poartă dar era blocată cu pietre. Atunci am ieșit afară și l-am întrebat pe un om: „De ce asta?”, dar el a devenit foarte ostil, mi-a întors spatele și a zis: „Așa sunteți voi, predicatorii!”

„Numai te-am întrebat de ce faci asta?”, am spus eu. „Tu ai

venit pe partea mea de stradă. De ce ai făcut aceasta?" Dar când am spus aceasta, era aproape să mă lovească și mi-a întors spatele.

Atunci m-am gândit: „Sunt gata să-i spun că el nu știe despre ce vorbește.” Dar un Glas mi-a vorbit și a zis: „Să nu faci aceasta. Tu ești un predicator.” „Foarte bine,” am spus eu și m-am întors.

Atunci am văzut că în dreapta mea, chiar în fața porții mele, era o căruță de prerie. Cred că știți ce înseamnă o căruță acoperită, cu caii prinși la ea. În partea opusă a conducătorului era soția mea. M-am uitat în spate și am văzut că copiii erau acolo. Atunci m-am urcat în căruță și i-am zis soției mele: „Dragă, am rezistat cât am putut.” Apoi am apucat hățurile calului și am pornit spre vest, iar un glas mi-a zis: „Când se va întâmpla aceasta, să pornești spre vest.”

Fratele Woods este administratorul bisericii de aici... Câți vă amintiți acum viziunea? Vă amintiți ce v-am spus? Sigur. Este scrisă pe hârtie. Am spus-o fratelui Woods, iar el a adus la biserică, acest lot de acolo pentru că intenționează să construiască o casă de piatră. Eu i-am zis: „Să nu o faci, frate Woods, pentru că ei nu-ți vor da niciodată banii pe ea.” Aceasta s-a întâmplat cu cinci ani în urmă. Mă gândeam: „Poate vor aduce acel pod pe aici și pietrele acelea sunt subsolul meu aruncat în aer, etc. Ei bine, el nu a mai zidit nimic, iar eu am uitat de aceasta.

Este ciudat ce s-a întâmplat cu un an în urmă. Într-o seară am avut servicii la fratele Junior Jackson, un predicator metodist care a primit Duhul Sfânt, a fost botezat în Numele lui Isus Hristos și păstorește una din bisericile noastre surori.

Lăsați-mă să vă arăt cum lucrează Dumnezeu cu poporul acesta... O spun din toată inima. Nu știu nici o altă adunare din toată

lumea, în care Duhul lui Dumnezeu să lucreze ca în adunarea aceasta.

Acum, vă voi arăta ce se va întâmpla. Fratele Jackson a visat un vis. Eu am plecat din biserica lui, dar el nu a putut scăpa de acel vis, ceea ce îl neliniștea. Cât a durat aceasta, frate Jackson? (Fratele Jackson zice: „Păi am avut visul în februarie '61.”).

A avut visul în februarie 1961. El a venit la mine și mi-a zis: „Am ceva pe inimă și trebuie să-ți spun, frate Branham.”

„Spune, frate Jackson.”

Și el a zis: „Am visat un vis” Am stat liniștit și l-am ascultat. „Am visat că era un deal mare cu iarbă. Și sus pe vârful acestui deal, unde apa a spălat solul, era o piatră din vârf, o stâncă fără iarbă. Pe unde a spălat-o apa, era scris ceva pe acea stâncă, iar tu stăteai acolo și tălmăceai acele cuvinte. Frații din Georgia și de peste tot, toți stăteam împreună și ascultam cum tălmăceai acel scris tainic de pe stâncă.

Apoi ai luat ceva ca o bară sau o rangă de fier, foarte ascuțită. Nu știu cum ai făcut aceasta, dar ai atins vârful aceluși munte, ai tăiat stâncă de jur împrejur și i-ai ridicat vârful. Stâncă era în formă de piramidă.”

Aceasta s-a întâmplat cu câteva luni înainte ca să aduc Mesajul piramidei. El a continuat: „Când ai ridicat vârful stâncii, am văzut că acolo era o piatră albă ca marmura. Și tu ai zis: „Soarele, lumina nu a strălucit niciodată pe această piatră.”

Acesta este adevărul, pentru că lumea a fost întemeiată înainte de a fi lumina. Noi știm cu toții aceasta. Dumnezeu s-a mișcat peste ape și a spus: „Să fie lumină”, dar, de-a lungul epocilor, lumina aceea nu a venit niciodată peste acea piatră.

El a zis: „Priviți această piatră, pentru că Lumina nu a venit niciodată peste ea până acum.” Și când toți s-au ridicat și eu le-am spus să urmărească aceasta, au venit să se uite înăuntru. Dar el a zis, că în timp ce ceilalți se uitau înăuntru, m-a urmărit cu coada ochiului și a văzut cum m-am strecurat pe o parte și am pornit spre vest, spre apusul soarelui, urcând un deal, coborând altul, urcând un deal, coborând un altul, și m-am făcut tot mai mic până nu m-a mai văzut.

Spunea că la o vreme după ce am dispărut, frații s-au întors spre el și l-au întrebat: „Unde a dispărut? Unde a plecat?” Și fratele spunea că unii au luat-o într-o parte, alții în cealaltă parte și doar câțiva au rămas privind atenți la ceea ce le-am spus eu.

Acum fiți atenți la tâlcuirea visului, despre care eu nu i-am spus niciodată nimic, nici n-am comentat ce au vorbit ei. Am spus doar „Da” și inima mea bătea cu putere. În ce privește scrierea aceea tainică, o voi lăsa pentru o vreme.

Fratele Beeler este cu noi de obicei. Ești aici, frate Beeler? Da, este acolo în spate. Billy mi-a a zis:

„Fratele Beeler este epuizat pentru că a avut un vis ciudat.” Astfel, într-o seară m-am dus până la el acasă să văd ce face. Și fratele mi-a zis: „Frate Branham, am avut un vis ciudat. Am visat că m-am dus jos, la un curs de apă spre vest. Și acolo, în partea stângă era un drum care mergea spre vest. Se părea ca eram la vânătoare de bovine. Din întâmplare am privit în partea dreaptă și am observat că tu erai acolo și pășteai o turmă mare de vite; era foarte multă hrană. Apoi am văzut că ai luat vitele acelea și le-ai dus înapoi în susul râului. Se părea că i-am făcut semn să aibă grijă de ele. Atunci el s-a gândit: „Știu că va fi ușor pentru vitele acestea. Ele vor merge pe calea liniei de minimă rezistență, dar fratele Branham voia ca ele să stea pe partea dreaptă a râului. Mă voi duce însă înapoi și nu le las să treacă râul de cealaltă

parte. Am să le țin pe partea dreaptă cu orice preț. Dar curând a observat că eu nu am urmat vitele ci m-am dus înainte, spre vest. Atunci și-a zis: „Trebuia să colinde prin toate locurile.”

Nu mult după aceea l-am întâlnit. Mi-a povestit că a fost un pic șmecher, așa că s-a dus înapoi să se uite. Și a zis că eu am mers la un munte mare, dar deodată am dispărut, în timp ce el se întreba ce este greșit. Apoi a coborât și a observat că în dreapta lui curgea un pârâu mic, care se despărțea în două la stânga. Cred că este corect, frate Beeler. Da. Apoi a văzut că lângă mine erau cascade groaznice. Atunci s-a gândit că aş putea fi prins în cascadele acelea și să pier, dar când a privit spre ele, a văzut că formau de fapt o fântână arteziană care țâșnea de acolo, însă apa nu se ducea înapoi în pământ. Apoi s-a uitat peste ramificația aceea mică a pârâului și a văzut niște animale mici cu urechi rotunde și a zis: „Cred că voi lua unul,” și a trecut.

Apoi s-a gândit la mine și s-a urcat pe o movilă mică, să se uite dincolo să vadă dacă era vreo ieșire mică, îngustă, prin care să pot merge, „dar”, spunea el, „nu exista nimic.” Atunci a devenit foarte îngrijorat și se întreba: „Oare ce s-a întâmplat cu fratele nostru? Mă întreb ce s-a întâmplat cu fratele Branham?” Și pe când era mai speriat, a zis că m-a auzit vorbind. Stăteam pe vârful unui munte și îi spuneam tălmăcirea unui vis pe care îl avusese mai demult, apoi i-am spus să aștepte, pentru că într-o zi îl voi întâlni pe o insulă.

Tălmăcirea aceluia vis este aceasta: Întrucât cursul pârâului era mare, acela era cursul vieții. Eu mergeam spre vest pe el. De cealaltă parte era multă iarbă, dar și multe desișuri, spini și junglă. În felul acela îl caut eu pe Domnul și hrana Domnului: prin greutateți. Vitele pe care le conduceam erau această biserică pe care o țin de partea aceasta. Ele pot merge însă foarte ușor pe drumul acela care reprezintă secta.

Eu m-am întors pe drum să am grijă ca ei să nu meargă în vreo sectă. Peretele care era imposibil de trecut și care mă ținea să nu merg în vest, a fost problema taxelor avută cu guvernul. Nimeni nu poate înțelege cum am scăpat, pentru că perete acela m-a blocat, dar Domnul m-a scos și am trecut de el. Te voi întâlni, frate Beeler, pe insulă.

Imediat după aceea, fratele Roy Roberson... Frate Roy, ești aici în seara aceasta? Da, cred că este. (Cineva zice: „Este pe partea cealaltă.”). Pe cealaltă parte. El m-a chemat pentru că a avut un vis. A visat că conduceam vite. (Acesta este al treilea vis în care conduc vite). Acolo era iarbă până la burtă: hrană din belșug. Noi, frații eram împreună și am venit într-un loc pentru a lua micul dejun, iar fratele Fred Sothmann s-a ridicat și a zis: „Marele profet Ilie, va vorbi aici, astăzi la prânz.” Dar după ce am luat prânzul, toți s-au ridicat și au plecat, iar el se întreba de ce nu l-au așteptat să-l audă vorbind.

Vedeți cât de exact se potrivește totul cu ce a zis fratele Jackson? Vedeți cum se potrivește exact și cu ceea ce a zis fratele Beeler? Nimeni nu s-a așteptat să afle.

Imediat după aceea a avut un vis, sora Collins. Ești aici soră Collins?

Sora Collins a visat că era aici la biserică și era programată o nuntă. Ea a văzut Mirele intrând: era desăvârșit, dar Mireasa nu era chiar așa; totuși Ea era Mireasa. Acea este Biserica. Sora spune că era în desfășurare o împărtășire sau un serviciu, ca o Cină stabilită.

Ea aproape că și-a ieșit din fire pentru că fratele Neville servea o Cină în biserică, dar spunea că a fost cea mai bună hrană pe care a văzut-o cândva. Era foarte flămândă, dar se gândea că el nu ar trebui să servească acea cină și că ea și fratele Willard ar fi trebuit să meargă la Ranch House ca să mănânce acolo. Dar când s-au dus, Lumina de pe mâna dreaptă a

plecat. Voi știți ce este aceea.

Hrana! Mireasa nu este desăvârșită, dar Mirele este. Mireasa nu este încă desăvârșită, dar Hrana care a fost dată nu era hrană literară, ci este Hrana spirituală care v-a fost dată peste tot. Dați-mi voie să mă opresc un moment aici.

Vă amintiți, frate Fred Sothmann și frate Banks Wood, când am fost anul trecut la vânătoare de porci mistreți în Arizona și a vorbit Domnul? Mai știți lucrurile pe care le-a făcut El în mod desăvârșit, în timp ce mergeam pe drum, arătând ce se va întâmpla? Dacă este corect, cei doi frați să spună, „Amin.” (Cei doi frați au răspuns: „Amin.”). El nu greșește niciodată...

Într-o zi, în timp ce conduceam, am văzut o viziune. Domnul a venit la mine când eram gata să merg în străinătate. Și când am plecat în străinătate, ei bine, m-am văzut lângă o mare, unde se duceau vapoarele. Acolo era un bărbat mic și scund, care a zis: „Am pregătit o barcă pentru tine, frate Branham.” Era o canoe mică, cam de un picior de lungă, dar era albă ca zăpada. Și mi-a zis: „Aceasta este pentru ca tu să treci.”

„Oh,” am zis, „ea nu este suficientă.”

El mi-a zis: „Merge cu patruzeci de mile pe oră și te duce în direcția aceasta.” Te duce și te aduce înapoi la mal.

„Dar,” am zis eu, „nu mă va putea trece dincolo.” Însă el a privit în jos și a zis: „Du-te cum merg ei.” M-am uitat și acolo erau fratele Fred Sothmann și fratele Banks Woods. Stăteau într-o canoe vopsită verde, cu echipament de tabără în spatele acesteia. Fratele Banks avea o pălărie întoarsă în felul acesta, iar fratele Fred era cu a lui prinsă pe topor. Bărbatul acela a zis:

„Du-te la ei!”, dar eu i-am răspuns: „Nu, nu voi merge.”

Atunci bărbatul s-a întors spre ei și le-a zis: „Sunteți barcagii?”

Și Fratele Banks și Fratele Fred au răspuns: „Da”, dar eu am spus: „Nu, ei nu sunt barcagii. Eu sunt barcagiu și sunt sigur că nu voi merge în direcția aceea.”

Ei bine, m-am întors și când m-am întors, bărbatul de pe punte a devenit prietenul meu bun, fratele Arganbright.

Viziunea a continuat și am văzut o clădire mică și lungă, iar un Glas mi-a vorbit... Cred că vă amintiți cu toții ce a spus: **„Adună Hrana și depoziteaz-o. Singurul mod în care îi poți ține este să le dai Hrana.”** Am adunat-o și am adus-o înăuntru: butoaie mari pline cu cei mai frumoși morcovi și cele mai frumoase vegetale și alte lucruri, pe care le-am văzut cândva. Acum vă amintiți viziunea? (Adunarea răspunde: „Amin.”).

Eu v-am spus mai târziu care era tălmăcirea vedeniei. Eram gata să plec la Zurich, Elveția, cu fratele Arganbright, pentru o adunare de cinci seri, dar le-am spus fraților: „Nu voi merge.”

Într-o seară, a venit fratele Welch și m-a luat. Am plecat într-o excursie la pescuit și i-am spus că mă va chema fratele Arganbright, apoi am adăugat: „Bine, iat-o aici. Ei mă vor da afară.” Fratele Miner este unul dintre cei mai buni prieteni ai mei, dar dacă se gândesc că vei predica ceva care este împotriva doctrinei lor, sunt gata să-ți spună să pleci de acolo. Fratele Arganbright m-a sunat și a zis: „Frate Branham,” exact cum a zis Duhul. „Vino aici, și adu-ți și soția cu tine, deoarece nu trebuie să predici prea mult. Cred că ei vor să te aibă numai pentru o seară, dar nu trebuie să predici nici atunci.” Când am auzit ce spune, am zis. „Nu.”

„Ei bine”, a continuat el: „vino aici, tu cu soția, veniți toți aici și apoi vă voi duce într-un turneu. Oh, soția mea, soția ta și toți, ne vom duce în Elveția și apoi în Palestina.” Dar eu am repetat: „Nu merg.”

Le-am spus fratelui Welch, fratelui Fred și tuturor: „Vom vorbi dimineață, însă mai întâi trebuie să spună ceva soția

mea.” Dar când am chemat-o, ea a refuzat să meargă. Vedeți?

Acum, bărcuța aceea albă era adunarea aceea singură. Este bine să mergi oriunde pe aici, pe mal, cu o adunare, dar nu este suficient chiar dacă este albă și bună.

Fratele Fred și fratele de acolo, au spus: „Mergem ca turiști, pentru distracție,” dar pe mine nu mă interesa să fac aceasta. Și faptul că am refuzat să fiu barcagiul înseamnă că ei nu erau predicatori, dar eu eram.

Și apoi hrana... Eu nu am plecat în străinătate ci m-am întors la această adunare mică și am făcut multe benzi, despre piramide și orice lucru, ca să arătăm oamenilor ceasul în care trăim.

Acum comparați vedenia cu visurile. Aceasta a fost o viziune. **Hrana este aici.** Acesta este locul.

Observați ce a urmat. Imediat după aceea a venit sus fratele Parnell și mi-a spus al patrulea vis. El este pe aici pe undeva. Billy nu era aici și omul era înnebunit. Cred că fratele este din Bloomington, sau Bedford? (Cineva zice: „Lafayette.”). Lafayette. El a avut un vis, a venit la fratele Woods și i-a zis: „Nu pot lăsa aceasta să treacă. Trebuie să îi spun fratelui Branham pentru că mă apasă.” Și Dumnezeu știe că nici unul dintre ei nu știa de visele celorlalți. Doar au venit: unu, doi, trei, patru, cinci, șase.

Fratele Parnell a zis: „Am avut un vis ciudat. Am visat că voi avea o adunare acolo sus. Și se părea că aici era o adunare și biserică nouă. Eu eram nedumerit și nu înțelegeam de ce nu cooperau cele două. Apoi mi-am zis: „Ei bine, voi aștepta și voi sta în slujbă.” Apoi a văzut că în clădire a venit un bărbat îmbrăcat cu un costum maro și cu o carte în mână. Și fratele Parnell a spus că acel bărbat i-a zis: „Aceasta este o adunare închisă. Este numai pentru diaconi și administratori.” Ei bine, el s-a simțit puțin umilit și a ieșit pe ușa noii biserici. Când a ieșit afară, ninge, era vreme rea, timp de

iarnă. Ceilalți nu știau nimic despre aceasta.

Când a ieșit afară, eu stăteam acolo și priveam spre vest. Și i-am zis: „Nu te simții umilit, frate Parnell. Eu te voi învăța ce trebuie să faci.”

Fratele Parnell și ceilalți frați, au știut că nu am dat nici o tălmăcire la aceste vise, dar ele se împlinesc chiar acum. Ai observat cât de repede am ieșit de acolo, frate Parnell, ca să nu trebuiască să-ți spun nimic? Eu m-am dus înainte și nu am spus niciodată nimic fratelui Woods sau vreunuia dintre ei, nimănui. Am plecat pur și simplu, pentru că am vrut să văd spre ce se îndrepta. M-ați auzit zicând mai târziu: „Sunt deranjat!”? Aceasta simt acum.

Apoi, fratele Parnell, mi-a zis că i-am spus: „Frate Parnell, pornește, și primul loc unde vei merge este Sefora.” Sefora? „Sefora,” care înseamnă liniuță, sau punct. Și a continuat: „Nu te opri acolo ci du-te mai departe pentru că vei întâlni o femeie bătrână. Nu te opri nici acolo, ci du-te mai departe și vei afla o femeie și mai bătrână. Dar nu te opri, ci continuă să mergi.” Și noi mergeam mai departe prin zăpadă. Apoi i-am zis: „Du-te până o găsești pe soția mea și când îmi găsești soția, oprește-te!” După aceea a văzut cum am ieșit din zăpada, am intrat în pustiu și am dispărut. El a privit în spate și și-a văzut soția scoțând apă dintr-o fântână iar un predicator anume o trăgea de la acea fântână. Ea îl urmărea și el s-a trezit.

Iată tălmăcirea visului tău. Nu am putut să ți-o spun în seara aceea, ci am lăsat-o la o parte. Sefora, femeia bătrână și femeia foarte, foarte bătrână, sunt bisericile. Vedeți? Sefora a fost soția lui Moise. Dar eu i-am spus să nu se oprească la ele, ci să meargă mai departe. Nu contează cât de bătrâne erau; ele sunt organizații. Să nu te oprești la ele pentru că timpul lor a trecut. Dar când va ajunge la soția mea, care este Biserica la care m-a trimis Isus Hristos, trebuie să se oprească. Aceasta este biserica din ultimul timp. Și eu m-am

dus în vest.

Apoi a venit sora Steffy... poate nu este aici, deoarece a fost la spital. Nu știu unde este sora Steffy... Da, iat-o. Sora Steffy a venit acasă la mine să ne rugăm înainte de a merge la spital pentru operație, deoarece dorea ca Dumnezeu să o binecuvânteze și s-o ajute. Și sunt sigur că El a ajutat-o. Atunci ea mi-a zis: „Am avut un vis ciudat, frate Branham.” „Da?”

Și a continuat: „Am visat că am fost în vest (Acesta este al șaselea vis), și hoinăream pe acolo. Când m-am uitat, sus pe deal stătea un bărbat foarte bătrân cu barbă albă, lungă și cu părul crescut pe față. Avea o învelitoare în jurul lui, o haină, care se mișca în bătaia vântului.” Cred că este corect, soră Steffy. Și ea a continuat: „M-am apropiat de el. Stătea pe vârful muntelui și privea spre est. În timp ce mă apropiam, mă întrebam: „Oare cine este bătrânul acesta?” Și ea s-a apropiat tot mai mult, iar când a ajuns lângă el, l-a recunoscut. Era profetul Ilie, care stătea și privea spre est.

Ea și-a zis: „Trebuie să-l văd.” Avea o problemă, așa că a început să alerge pe deal ca să vorbească cu el. Dar când el i-a vorbit și a întrebat-o: „Ce vrei, soră Steffy?”, eram eu.

Visul tău s-a împlinit chiar acolo, soră Steffy. Imediat după aceea, am plecat la Louisville. Ea avea nevoie de rugăciune ca să treacă cu bine peste încercare, pentru că trebuia să meargă la spital. Și faptul că eu mergeam spre vest și mă uitam spre est, după turma mea, este corect.

Observați. Eu am fost la Louisville și când m-am întors, am vrut să ies pe poartă, dar acolo erau o grămadă de bolovani. Dl. Goynes se ducea la câmp, iar când m-a văzut a zis: „Billy, vino puțin.” Și a continuat: „Trebuie să-ți muți poarta și gardul”.

„Bine, este în ordine, Bill. Așa voi face. Când trebuie s-o fac?”

„Îți voi spune eu”, a răspuns el.

„În ordine.”

Apoi am vrut să intru în casă, dar soția mi-a zis: „Trebuie să merg repede până la alimentară.” Și eu am plecat în câmp la Raymond King, care este inginer... Eu l-am numit întotdeauna, „Mud Ear” deoarece pe când eram copii înotam împreună, iar el a lovit un copil cu o bucată de noroi. Astfel, noi toți l-am numit, „Mud Ear.” El locuiește chiar în câmp, aproape de mine, cam la a doua casă de fratele Woods. Și eu i-am zis:

„Mud, vino aici un minut.”

„Bine, Billy,” a răspuns el și a venit acolo. Când l-am văzut, i-am zis:

„De ce ai bătut țărșul acela acolo?”

„Billy, ei vor lua tot terenul acela. Toți pomii, gardurile și orice altceva, trebuie mutate.”

„Ei bine, inginerul mi-a spus că proprietatea mea este până în mijlocul străzii.”

„Da, așa este, dar ei o vor extinde. O vor lua oricum pe toată. Și nu numai pe a ta ci și pe a mea.” a continuat el.

„Ei bine, fratele Woods este pietrar, așa că îl voi chema să-l mute în spate.”

„Billy, să nu-l atingi. Lasă executantul lucrării să facă acest lucru. Aceea-i casa parohială, nu-i așa?”

„Da, domnule.”

„Lăsă-i să o facă ei. Știi ce vreau să spun.”

„Da,” am răspuns eu.

După ce am terminat discuția cu el, m-am întors repede acasă.

(Fratele Branham pocnește din deget.). M-am dus în camera mea, am luat cartea și am citit. Nu era vorba de bucăți de beton, ci de pietre, așa că m-am dus la soția mea și i-am zis: „Meda, pregătește-te.”

Șase vise clare și apoi viziunea le-a pus vârf. „Când lucrurile acestea se împlinesc, du-te spre vest.”

Am sunat la Tucson, iar fratele Norman a aflat un loc. Eu nu știu unde să mă duc, nu știu ce să fac, dar las casa unde nu trebuie să plătesc chirie. Salariul meu este de o sută de dolari pe săptămână, iar acolo trebuie să plătesc aproape o sută de dolari pentru o casă. Aici sunt cu frații și surorile mele și sunt iubit de ei, dar trebuie să mă duc nu știu unde. Nu știu de ce; nu vă pot spune de ce. Dar știu un lucru: că voi face ceea ce spune El să fac.

Cred că Avraam s-a simțit la fel când El i-a spus: „Lasă tot și du-te dincolo de râu.” Nu a știut ce să facă, dar s-a separat de toți și de toate și a pornit în călătorie.

Duminică dimineața, ieri a trecut o săptămână, m-am trezit pe la 3.00 dimineața, am băut apă și l-am acoperit pe Iosif, apoi am mers înapoi și m-am culcat. Am adormit imediat, și am avut un vis. Am văzut un bărbat care se presupunea că este tatăl meu și o femeie care se presupunea a fi mama mea, deși nu arăta ca mama. Bărbatul era foarte brutal cu soția lui: avea o bătă de formă triunghiulară și de fiecare dată când această femeie se ridica, el o apuca de gât, o lovea în cap și o trântea la pământ. Ea zăcea acolo batjocorită și plângea în timp ce încerca să se ridice. El se plimba în jurul ei mândru și cu pieptul scos. De câte ori femeia încerca să se ridice de jos, el o apuca de gât o lovea în cap cu acea bătă triunghiulară și o trântea jos. Apoi mergea înapoi cu pieptul scos, ca și cum ar fi făcut un lucru mare.

Eu stăteam la o parte, priveam scena și mă gândeam: „Nu-l pot ataca pe bărbatul acesta. Este prea mare și puternic, apoi se

presupune că este tatăl meu, deși nu este. El nu are nici un drept s-o trateze în felul acesta pe femeie.” Eram supărat pe el din pricina atitudinii pe care o avea. Apoi, deodată am primit suficient curaj, așa că m-am dus la el, l-am prins de guler, l-am întors spre mine, și i-am zis: „Nu ai nici un drept să o lovești!” Când am zis aceasta, mușchii mei au crescut și arătam ca un uriaș. Omul se uita la mușchii mei și s-a speriat. Și eu i-am zis: „Dacă o mai lovești, vei avea de-a face cu mine!” El a ezitat să o mai lovească. Atunci m-am trezit.

Am mai rămas un timp în pat și m-am gândit: „Ce-i asta? Ce ciudat am visat cu privire la femeia aceea.” În clipa următoare a venit El și mi-a dat tălmăcirea visului.

Femeia reprezintă Biserica mondială, toată lumea. Eu m-am născut în această încurcătură și sunt aici. Se presupune că ea este o mamă – o mamă a curvelor -, iar eu am fost născut în acea încurcătură. Bărbatul ei simbolizează denomi-națiunea care o stăpânește. Băta triumphiulară este botezul trinitar făcut într-un în nume fals. De fiecare dată când ea se ridică, el o bătea zdravăn cu acel botez fals. Și desigur, când am văzut ce mare este, mi-a fost teamă de el, dar după aceea am sărit asupra lui și l-am biruit. Mușchii erau mușchii credinței. Aceasta m-a făcut să mă gândesc: „Dacă Dumnezeu este cu mine și-mi dă mușchi, o voi apăra”, așa că i-am zis: „Să nu o mai lovești!”

Să nu uitați că aceasta a fost o vedenie, nu un vis.

Există o mare deosebire între vise și viziuni. Visele le primești când dormi, iar viziunile le primești când ești treaz. Noi ne-am născut în felul acesta. Ființa umană visează când este în subconștient. Simțurile omului sunt active cât timp este treaz. În această stare, voi sunteți normali: vedeți, gustați, pipăiți, mirosiți, auziți. Dar când sunteți în subconștient, dormiți. Atunci nu vedeți, nu gustați, nu pipăiți, nu mirosiți și nu auziți. Când visați, este ceva care

vă face să vă întoarceți înapoi la această stare. Aceasta vă face să vă amintiți ceva ce ați visat cu ani în urmă. Așa este ființa umană obișnuită.

Dar când Dumnezeu alege un proroc, subconștientul și conștientul se întâlnesc și lucrează împreună. Astfel, văzătorul are vedenia fără să doarmă. El este conștient și totuși vede. Eu am explicat lucrul acesta zilele trecute când am discutat cu câțiva doctori. Când mi-au auzit explicația ei au zis: „Este minunat. Niciodată nu ne-am gândit la așa ceva.” Ei mi-au făcut un test și au zis că nu au mai văzut niciodată așa ceva. Vedeți? Ei au recunoscut și au zis: „Ei bine, cu tine se întâmplă ceva foarte ciudat.”

Cele două conștiințe stau împreună. Dar eu nu pot face nimic și nu sunt cu nimic deosebit de ceilalți oameni. Acesta este Dumnezeu; El face aceste lucruri. Tu nu trebuie să dormi, ci vezi acele lucruri fiind treaz. Stai și vezi pur și simplu. Lucrul acesta s-a petrecut peste tot în jurul lumii. Nu trebuie să mergi să dormi, ci vezi acele lucruri în timp ce vorbești cu oamenii. M-ați auzit spunând viziuni în timp ce conduceam mașina, vorbeam cu voi sau eram pe platformă, și nu au dat greș niciodată. A văzut cineva vreo greșală? (Adunarea răspunde: „Nu.”) Nu, domnilor. Ele nu pot greși cât timp vin de la Dumnezeu.

Observați, pe platformă: au fost mii și mii de oameni, chiar și de alte limbi pe care nici nu le pot vorbi, dar El nu a greșit niciodată. Vedeți? Acela-I Dumnezeu!

În această viziune am văzut un lucru ciudat. Se părea că fiul meu mai mic, Iosif, era lângă mine și eu vorbeam cu el. Dacă urmăriți viziunea foarte atenți, veți putea vedea de ce stătea Iosif acolo.

Eu m-am uitat și acolo era un tufiș mare, iar în el era o constelație de păsărele, care aveau cam o jumătate de țol lungime. Ele erau veterani micuți și aveau penele zburlete.

Vreo două sau trei erau pe vârful ramurii, șase sau opt pe cealaltă ramură și cincisprezece sau douăzeci pe altă ramură; coborau în formă de piramidă. Păsărelele acelea, mesagerii aceia mici erau foarte zbârliți și priveau spre vest. Când am avut vedenia aceasta, eram la Tucson, Arizona. Eram în pustie și am luat un scai de pe mine. Apoi am zis: „Acum, știu că aceasta este o viziune și că sunt la Tucson. Mai mult, știu că păsărelele acelea reprezentau ceva.” Ele se uitau spre vest, dar deodată au început să zboare spre est.

Imediat ce au plecat ele, a venit o constelație de păsări mai mari. Ele arătau ca porumbeii, aveau aripile ascuțite, de culoare gri, dar erau mai deschise decât primele. Ele veneau repede spre est. Cum au ieșit din câmpul meu vizual, m-am întors și am privit din nou spre vest și atunci s-a întâmplat. Acolo a fost o explozie care a zguduit tot pământul. Să nu pierdeți aceasta! Iar voi, cei ce ascultați banda, fiți siguri că ați înțeles corect.

Mai întâi a fost o explozie. M-am gândit că acea explozie a răsunat ca atunci când avioanele trec de zidul sonic și sunetul vine înapoi pe pământ, sau ca un tunet puternic. Nu am văzut fulgerul, ci am auzit doar explozia care a răsunat foarte tare, undeva în sud: de la mine, spre Mexic.

Acea explozie a zguduit tot pământul, iar când s-a întâmplat, eu priveam încă spre vest. Și undeva departe, în Eternitate, am văzut o constelație care venea spre pământ. Arăta ca niște puncte mici. Nu puteau fi mai puține de cinci și nici mai mult de șapte, și erau în formă de piramidă.

Când le-am văzut, Puterea Dumnezeului celui Atotputernic m-a înălțat să le întâlnesc. Ceea ce am văzut atunci nu m-a părăsit niciodată. Au trecut deja opt zile dar nu pot uita. Niciodată nu m-a tulburat ceva așa de tare. Familia mea vă poate spune.

Erau Îngeri. Zburau mai repede decât sunetul, cu aripile date

pe spate și veneau din Eternitate. Într-o clipă, într-o o clipeală de ochi, erau deja acolo. Nu am avut timp nici să număr. Nu am avut timp decât să privesc. Erau Îngeri puternici, mari, albi ca zăpada, cu aripi și capete. Ei veneau: „Pfiu-pfiu!” (Fratele Branham arată imitând sunetul lor.), și deodată am fost prins în această piramidă sau constelație. Atunci m-am gândit: „Aceasta este,” și am amorțit total. Apoi mi-am zis: „Oh, Doamne! Aceasta înseamnă că va fi o explozie care mă va omorî. Am ajuns la capătul drumului. Nu trebuie să le spun nimic oamenilor mei, nu vreau ca ei să știe, dar, Tatăl ceresc mi-a descoperit că timpul meu s-a terminat. Nu voi spune nici familiei mele, pentru că ei se vor îngrijora pentru mine la gândul că voi pleca. Acești îngeri mă cheamă și voi fi omorât foarte curând într-un fel de explozie.”

Apoi, în timp ce eram în această constelație, ceva îmi zicea: „Nu, nu este aceasta! Dacă te-ar fi omorât pe tine, l-ar fi omorât și pe Iosif.” Și îl puteam auzi pe Iosif chemându-mă. Ei bine, atunci m-am întors înapoi și mă gândeam: „Doamne Dumnezeule, ce înseamnă această viziune?” Atunci a venit Ceva. Nu era un glas, ci parcă era ceva din mine, și-mi zicea: „Oh, aceia sunt Îngerii Domnului, și vin să-mi dea noua însărcinare.” Când m-am gândit la aceasta, mi-am ridicat mâinile, și am zis: „Oh, Doamne Isuse, ce vrei să fac?” Și viziunea m-a părăsit. A trebuit să treacă o oră până mi-am revenit.

Voi știți ce sunt binecuvântările Domnului, dar Puterea Lui este cu totul diferită, și eu am simțit-o de foarte multe ori înainte, în vedenii, dar niciodată în felul acesta. Era o teamă plină de respect. Era atât de sfântă încât prezența acestor Ființe m-a paralizat. Eu vă spun adevărul. Așa cum a zis Pavel: „*Nu mint.*” M-ați prins vreodată spunând ceva greșit cu privire la aceste lucruri? Urmează să se întâmple ceva.

După un timp, am zis: „Doamne Isuse, aș vrea să știu dacă voi fi omorât. Atunci nu le voi spune nimic oamenilor, dar dacă

este altceva, lasă-mă să știu.” Însă El nu mi-a dat nici un răspuns.

Cam la o jumătate de oră, după ce m-a părăsit Duhul, am zis: „Doamne, dacă este aceasta, dacă voi muri pentru că Ți-ai terminat lucrarea cu mine pe pământ și voi fi dus acasă, este bine. Este în ordine. Îngăduie-mi doar să știu dacă este vorba despre aceasta. Trimite din nou puterea Ta peste mine, ca să știu să nu le spun oamenilor mei și la nimeni despre aceasta, pentru că Tu ai hotărât să vii să mă iei.” Dar nu s-a întâmplat nimic.

Am mai așteptat un timp, apoi am zis: „Doamne Isuse, dacă nu aceasta este însemnătatea vedeniei, ci Tu ai ceva de făcut cu mine și îmi va fi descoperit mai târziu, atunci trimite puterea Ta.” Și puterea Lui a venit așa de tare încât aproape m-a luat din cameră!

M-am trezit undeva într-un colț și o auzeam pe soția mea cum încerca să deschidă ușa dormitorului, pentru că era încuiată. M-am uitat și am văzut că Biblie era deschisă la Romani 9.33: *„Iată că pun în Sion o Piatră de poticnire, și o Stâncă de cădere și cine crede în El, nu va fi dat de rușine.”* Am citit acele cuvinte și m-am gândit: „Este așa de ciudat să citesc aceasta!” Duhul era încă în cameră.

Am închis Biblia și am stat acolo. M-am dus la geam – era cam la ora zece dimineața -, mi-am ridicat mâinile și am zis: „Doamne Dumnezeule, nu înțeleg. Aceasta este o zi neobișnuită pentru mine. Aproape că mi-am ieșit din mine. Ce înseamnă aceasta, Doamne? Lasă-mă să citesc din nou, dacă ești Tu.” Poate vă gândiți că sunt nebun. Am luat Biblia și Ea s-a deschis în același loc, acolo unde Pavel le spune romanilor că evreii au vrut să-L urmeze prin fapte, dar noi trebuie să-L urmăm prin credință.

Ei bine, de atunci a fost un timp plin de neliniște. Nu știu ce se întâmplă... Nu știu ce să zic, dar în următoarele

cincisprezece sau douăzeci de minute vreau să vă spun ceva. Amintiți-vă că vedeniile nu au greșit niciodată.

Acum voi lua Scriptura și mă voi opri la Apocalipsa 10. Adevărul este că dacă vedenia este biblică, poate fi tălmăcită numai cu Scriptura. Aș vrea ca voi, cei prezenți și cei care veți asculta benzile, să fiți atenți și să spuneți întocmai ceea ce spun eu pentru că este foarte ușor să greșiți.

Vă grăbiți? (Adunarea răspunde: „Nu.”) În regulă. Vă mulțumesc că ați fost așa de liniștiți. Acum, să vedem ce este cu „îngerul al șaptelea.”

Așa cum spune și titlul acestei predici, **„Domnilor, acesta este semnul timpului sfârșitului?”**, în ce timp trăim? Asemenea lucrătorului obosit, care se ridică în noapte, aprinde lumina și întoarce ceasul ca să vadă cât mai este până la ziuă, rugăciunea mea este ca Dumnezeu să ne îngăduie să aprindem Lumina. Eu sunt într-o stare foarte neplăcută, dar amintiți-vă că v-am spus adevărul în Numele Domnului: ceva este pe cale să se întâmple.

Se înregistrează? Voi încerca să vă spun ce a venit la mine, ieri, în timp ce stăteam în cămăruța mea. Nu spun că acesta este adevărul; este ceva ce s-a mișcat în inima mea în timp ce mă plimbam prin cameră.

Dați-mi voie să vă spun că faptul că voi pleca în vest, nu înseamnă că voi părăsi acest tabernacol. Aceasta este biserica pe care mi-a dat-o Dumnezeu. Aici este cartierul meu general, este „acasă” al meu. Voi pleca numai ca să ascult porunca pe care mi-a dat-o El în vedenie. Fiul meu, Billy Paul, va rămâne secretarul meu, iar biroul meu va fi chiar aici, în această biserică. Cu ajutorul Domnului, voi veni înapoi ca să predic despre „Cele șapte Peceti.” Mai mult, toate benzile pe care le voi înregistra se vor face în această biserică. Acesta este locul în care pot predica mai liber decât în oricare alt loc din lume, și aceasta, pentru că aici există un grup de oameni

care cred, sunt flămânzi după El și merg înainte. Printre ei mă simt ca acasă, iar dacă observați, visele au vorbit același lucru.

Eu nu știu ce aduce viitorul, dar știu Cine este Cel care îl ține în mâini. Aceasta contează.

Dumnezeule, dacă sunt greșit, iartă-mă și închide-mi gura, Doamne, ca să nu spun ceva ce nu este în voia Ta. Fac aceasta numai pentru că sunt impresionat, Doamne, dar fie ca oamenii să înțeleagă, nu doar să fie impresionați de ceea ce vor auzi.

Mă gândesc că dacă nu am primit tălmăcirea imediat, aceasta a fost suveranitatea lui Dumnezeu; iar dacă este biblică, Scriptura este aceea care va aduce tălmăcirea ei. Frate și soră, nu vreau să vă sperii, dar dacă este adevărată, ar fi bine să fiți foarte atenți pentru că este pe cale să se întâmple ceva.

Vă spun aceasta cu respect și teamă de Dumnezeu Voi credeți că sunt un profet, dar eu nu pretind aceasta. Sunt atât de emoționat... Anul trecut am zis: „Am văzut că trezirea pentru această națiune s-a terminat.” Am făcut un tur evanghelic. Mulți dintre voi ați fost cu mine. Oh, a fost minunat! Am avut bucurii mari, adunări frumoase, mulțimi mari, dar toate acelea nu au atins punctul maxim. Anul acesta, voi face un nou tur misionar. Imediat ce voi putea, voi pleca în Africa, India și în jurul lumii. Dacă nu va merge, nu voi lua nici apă, nici hrană și mă voi duce undeva, pe un munte înalt, și voi sta acolo până când Dumnezeu îmi răspunde în vreun fel. Nu mai pot trăi așa și nu mai pot merge înainte. Răspunsul poate fi aici, nu știu până când El mă va schimba.

Vă amintiți viziunea pe care am avut-o acum trei săptămâni? Cea în care stăteam în soare și predicam adunării. Toți ați fost aici duminica trecută. Cei care ați fost în toate duminicile aici știți că am vorbit despre toate aceste lucruri, dar acum este timpul să le ating ca să le puteți

înțelege. Fiecare părticică din ceea ce s-a spus, se descoperă aici. Tot ce ne trebuie este tălmăcirea, dar pentru că nu o știu încă, vă întreb: „Domnilor, acesta este timpul?”

Eu cred că „îngerul al șaptelea” din Apocalipsa 10 este mesagerul epocii bisericii din Apocalipsa 3:14. Dați-mi voie să citesc:

„...ci în zilele în care îngerul al șaptelea (v. 7) va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor.”

Acesta este un înger, este îngerul epocii a șaptea a Bisericii, deoarece spune clar că el este „îngerul al șaptelea,” al epocii a șaptea. Dacă vreți să vedeți unde scrie aceasta, citiți în Apocalipsa 3:14: *„Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i...”*

Vă amintiți că noi am vorbit despre îngerii celor șapte epoci ale Bisericii. Ele se îmbină perfect cu „Cele Șapte Peceti” despre care vom vorbi în curând. **Cele Șapte Peceti despre care vom vorbi, sunt Pecetile scrise. Ele sunt manifestarea celor șapte îngeri ai Bisericii. Dar există alte Șapte Peceti care sunt în spatele Cărții.** Observați. Vom ajunge imediat acolo.

Înainte de a începe, vreau să știu dacă sunteți obosiți. (Adunarea răspunde: „Nu.”) Atunci fiți atenți.

Îngerul din Apocalipsa 10:7 este mesagerul epocii a șaptea a Bisericii. Vedeți? Acum priviți. „...ci în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu...”

Deci Mesajul acestui mesager, al îngerului al șaptelea, este pentru Biserica Laodiceană. Observați felul Mesajului lui. Fiecare înger a avut un mesaj: primul înger, al doilea înger, al treilea, al patrulea, al cincilea, al șaselea, dar acesta este îngerul al șaptelea și el a avut un altfel de Mesaj. Care era acesta? „Să termine tainele lui Dumnezeu, care sunt scrise

în Carte.” Îngerul al șaptelea descoperă toate tainele care au fost ținute ascunse, neterminat, prin toate aceste organizații și denomițiuni. Îngerul al șaptelea le adună și taina se termină. Așa spune Biblia: „Tainele Cărții scrise se încheie.”

Să enumerăm câteva dintre aceste taine, iar dacă vreți, puteți să le notați. Întâi voi lua ceea ce spune traducerea Scofield aici, în Matei 13, versetul 11:

„Isus le-a răspuns: „Pentru că vouă (ucenicilor Lui), v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat.”

Aici este taina. Scriptura este o „taină”, este „un adevăr ascuns mai dinainte, dar descoperit acum. Totuși, în ciuda descoperirii mai rămâne ceva ascuns. Cele mai mărețe taine ale Scripturii sunt:

Taina Împărăției cerului. Despre aceasta vorbim acum: Matei 13.3-50.

A doua este taina orbirii lui Israel în timpul acestei epoci: (Romani 11.25), cu contextul.

A treia este taina transformării sfinților vii la sfârșitul timpului acestei epoci. (1Corinteni 15 și (1Tesaloniceni 4.14-17).

A patra taină este Biserica Noului Testament ca un Trup compus din Evrei și Neamuri. (Efeseni 3.1-11. Romani 16.25, Efeseni 6.19 și Coloseni 4.3).

A cincea este taina Bisericii ca Mireasă a lui Hristos. (Efeseni 5.28-32).

A șasea este taina Hristosului viu, același ieri, azi, și în veci. (Galateni 2.20 și Evrei 13.8 etc).

A șaptea este taina lui Dumnezeu, a lui Hristos ca plinătate a

Dumnezeirii întrupate, în care locuiește toată înțelepciunea divină. Prin El, evlavia îi este redată omului.

A opta este taina lucrărilor prin care dumnezeirea este redată oamenilor (1 Timotei 3.16).

A noua este taina fărădelegii, descrisă în 2Tesaloniceni și așa mai departe.

A zecea este taina celor șapte stele din Apocalipsa 1.20. Noi am trecut prin cele șapte Biserici și am vorbit despre cele șapte stele și cei șapte mesageri ai lor și așa mai departe.

Și a unsprezecea este taina Babilonului, a curvei din Apocalipsa 17.5–17.

Acestea sunt câteva din tainele pe care acest înger trebuie să le încheie, toată „taina,” sau toate tainele lui Dumnezeu... Spun aceasta cu tot respectul, fără să mă refer la mine, ci referindu-mă la Îngerul lui Dumnezeu.

Și Sămânța Șarpelui a fost o taină ascunsă în toți anii aceștia, dar harul a descoperit-o și a îndreptat-o.

Ce vreau să mai știți este că nu există un iad etern, care arde. Puteți arde milioane de ani. Orice lucru care este etern nu a avut niciodată început sau sfârșit, dar iadul a fost creat. Toate tainele acestea!

Taina botezului Duhului Sfânt, fără senzații, ci Persoana lui Hristos înfăptuind în voi aceleași lucrări pe care le-a făcut El!

Taina botezului în apă. Trinitarieni extremiști l-au înlocuit cu titlurile: „Tată, Fiu, Duh Sfânt.” Și **taina Dumnezeirii s-a împlinit în „botezul în Numele lui Isus Hristos,”** pe care Biserica trebuia să o primească în acest timp conform cărții Apocalipsei.

Reîntoarcerea Stâlpului de Foc. Amin! (Fratele Branham bate

din palme de bucurie.). Acesta-i lucrul care trebuia să se întâmple, și noi îl vedem.

Oh, cum am putea merge înainte, numind tainele! Noi vedem același Stâlp de Foc care a condus copiii lui Israel, și care l-a lovit pe Saul pe drumul spre Damasc! El este Același și vine cu aceeași putere, făcând aceleași lucruri și descoperind același Cuvânt; stând Cuvânt cu Cuvânt cu Biblia.

„Sunetul trâmbiței,” înseamnă „Trâmbița Evangheliei.” Sunetul unei trâmbițe, în Biblie, înseamnă, „Pregătire pentru un război Biblic.” Ați notat aceasta? Un război spiritual.

Pavel a zis în 1Corinteni 14:8: „*Și dacă trâmbița sună un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?*” Dacă nu are un sunet biblic, o dovadă dată de Cuvântul lui Dumnezeu manifestat, de unde știm că suntem la timpul sfârșitului? Dacă Cuvântul spune că ei au crezut că Isus Hristos este același ieri, azi, și în veci, iar biserica de acum neagă semnele și minunile în care a crezut toată Biserica, de-a lungul epocilor, cum vom ști să ne pregătim?

Cineva a venit și a desenat o hartă, dar imediat a venit altcineva și a desenat o altă hartă contrară celei dintâi. Unii au venit și au zis că prima este cea adevărată; alții au scris cărți și alte lucruri despre ea, dar Dumnezeu vine în puterea învierii Lui! Cine va vorbi împotriva Lui? Dacă Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, El face și azi cum a făcut ieri și în veci. Aceasta trebuie să facă acest înger: să ia tainele acelea, acele vârfuri dezgolite peste care au trecut oamenii...

Dar vedeți? Dacă trâmbița dă un sunet încurcat, nebiblic, cine se poate pregăti? Ați observat? De fiecare dată **când a sunat o trâmbiță, s-a rupt o Pecete**. Sunetul trâmbiței înseamnă război. Ce spuneți dacă ea nu dă un sunet biblic?

Lăsați-mă să vă explic aceasta mai clar. Fiți atenți ca să nu pierdeți nimic.

Fiecare epocă a bisericii a avut mesagerul ei. Noi știm aceasta. Pavel a fost primul mesager. **Și când a sunat prima trâmbiță, s-a rupt Prima Pecete.** Pavel a fost primul mesager, așa cum am văzut. Și ce a făcut el? A declarat război. Cui? Bisericii iudaice, pentru că nu au crezut semnul Mesianic care l-a însoțit pe Isus. Păi, ei ar fi trebuit să-L cunoască...

Amintiți-vă că Pavel a venit la sfârșitul epocii. Toți mesagerii au venit la sfârșitul epocii, pentru că aceste lucruri sunt aduse la sfârșitul epocii.

Pavel cunoștea Scripturile și știa că Isus era Mesia. El a „aruncat în aer” fiecare sinagogă, folosind Scripturile, și a fost dat afară din fiecare, ceea ce a făcut ca în final, să-și scuture praful de pe picioare și să se întoarcă la Neamuri.

Ce era aceasta? Sunetul unei trâmbițe; un înger mesager stătea acolo cu Cuvântul! Oh, Doamne! Să nu pierdeți aceasta. Cuvântul! Folosindu-se de tălmăcirea nealterată a Cuvântului lui Dumnezeu, Pavel „a aruncat în aer” fiecare din sinagogile acelea, chiar dacă aceasta l-a costat în final viața lui.

Am putea merge apoi la Irineu, mesagerul următoarei epoci a Bisericii! Urmează sfântul Martin, îngerul următoarei epoci. Acesta este timpul când ei au început să primească în biserică doctrina nicolaiților. El a „aruncat în aer” epoca lui. Martin Luther a făcut același lucru cu epoca a cincea. Noi știm că Luther a fost al cincilea mesager și că el „a aruncat în aer” Biserica catolică, cu Cuvântul lui Dumnezeu, mesajul lui fiind: *„Cel neprihănit va trăi prin credință.”* El a adăugat: *„Acesta nu este trupul literar al lui Hristos,”* după care a aruncat împărtășirea pe podea și a ieșit din mijlocul bisericii catolice. Acea trâmbiță a sunat corect. Este adevărat? (Adunarea răspunde: „Amin.”).

John Wesley s-a ridicat în zilele bisericii Anglicane. „Ce?” au zis ei, „Nu există nici un motiv să avem treziri”. Dar John Wesley s-a ridicat, cu mesajul celei de-a doua lucrări a

harului: sfințirea. Și a „aruncat în aer” acea biserică Anglicană cu trâmbița Evangheliei, pregătind un alt război. Este corect? Da, el a făcut aceasta.

Acum suntem în epoca Laodicea, iar ei s-au organizat din nou: metodiștii, bapțiștii, prezbiterienii, luteranii, pentecostalii. Dar noi așteptăm să vină un profet, să „arunce această epocă în aer” și să-i întoarcă înapoi din nelegiuirea lor.

Și dacă acesta este felul Lui de lucrare prin toate epocile, își va schimba Dumnezeu orientarea în timpul acesta? (Adunarea răspunde: „Nu.”). Nu, El nu o poate schimba, ci trebuie să procedeze la fel. Să nu uitați că acest mesager este îngerul al șaptelea și el trebuia să ia toate tainele și să le adune împreună.

Observați, îngerul al șaptelea trebuia să „arunce în aer” bogata biserică a Laodiceii, care zice: „*Sunt bogată, bunurile materiale îmi cresc și nu am nevoie de nimic.*”

Dar Domnul i-a zis: „*Nu știi că ești mizerabilă nenorocită, săracă, oarbă și goală.*” Acesta este Mesajul lui.

Oh, Dumnezeule, trimite-ne un profet neînfricat, care să vină cu „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”, astfel ca Cuvântul lui Dumnezeu adevărat să se miște și să dovedească că el este trimis de Tine. Iar când va veni, el va „arunca în aer” epoca aceasta. O va face sigur. Fiecare mesager a făcut aceasta în epoca lui, iar lucrul acesta nu se va schimba nici în această epocă. Trebuie să fie la fel.

Mesagerul, îngerul al șaptelea al Bisericii din Laodicea, va încheia Laodicea... va încheia toate tainele ce au fost pierdute în luptele care s-au dat înainte pentru Adevăr.

Luther s-a ridicat, dar el nu a avut tot Adevărul, ci doar neprihănirea. Corect. A urmat un alt mesager, numit John Wesley, care a venit cu sfințirea. El a avut doar atât.

Următoarea a fost Epoca Bisericii Laodicea, cu botezul Duhului. Dar ei L-au amestecat, au alunecat în formalism și nu L-au mai cunoscut așa cum a fost la început: „ca Alfa și Omega” și ca „Primul și Ultimul.”

Duhul Lui a coborât în ziua Cincizecimii și a umplut grupul acela. Apoi Biserica s-a uscat și a intrat în epocile întunecate. Cele Șapte Sfeșnice de aur sunt Cele Șapte Epoci ale Bisericii, iar ultima este cea mai depărtată de El. După aproape o mie de ani de epocă întunecoasă a bisericii catolice, Luther a început să aducă Lumina; a început să-i aducă pe oameni puțin mai aproape de Cuvânt. Următoarea Lumină i-a adus și mai aproape, iar a treia, cea laodiceană, a venit la fel ca la început, dar curând s-au dus în aceeași încurcătură în care a mers biserica de la început. Puteți vedea ce vreau să spun? (Adunarea răspunde: „Amin.”).

Acum priviți. O mare parte din Adevăr s-a pierdut. De ce? Pentru că au făcut compromis cu Adevărul. Dar îngerul al șaptelea nu face nici un fel de compromis. El adună toate capetele rămase libere și le aduce la lumină pentru că este scris că atunci când el va suna din trâmbiță, „*Toate tainele lui Dumnezeu trebuie să înceteze.*” Oh, Dumnezeule, trimite-l mai repede! Toate tainele ascunse sunt încheiate când el sună din trâmbița sa.

Cum este posibil? Dacă acestea sunt taine ascunse, înseamnă că bărbatul acesta trebuie să fie un profet. Dar nu va fi doar un simplu profet, ci el va fi marele Ilie pe care îl așteptăm în ultima epocă, este adevărat? (Adunarea răspunde: „Amin.”) Aceste taine, care sunt ascunse pentru teologi, vor fi descoperite de Dumnezeu, deoarece Cuvântul vine numai la profet. (Adunarea spune: „Amin.”) Noi știm aceasta. El va fi al doilea Ilie, așa cum a fost promis. Oh, Doamne! Mesajul pe care îl va aduce el este în legătură cu descoperirea tuturor tainelor ascunse.

Priviți cum se face botezul în apă! Totul este amestecat. Unul

stropeste, altul toarnă. Unul folosește formula: „Tată, Fiu, Duh Sfânt.” Altul botează de trei ori, pe burtă: pentru un Dumnezeu numit „Tată,” pentru un Dumnezeu numit „Fiul,” și pentru un Dumnezeu numit „Duhul Sfânt.” Unul zice: „Ești greșit! Botezul corect este de trei ori pe spate.” Oh, ce încurcătură! Dar acum totul s-a terminat, pentru că există un singur Dumnezeu și Numele Lui este Isus Hristos. Căci *„nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți”*. (Fapte 4.12). În Biblie nu există nici un text în care să scrie că cineva a fost botezat vreodată în alt fel decât în Numele lui Isus Hristos. Nimeni din Biserica lui Isus Hristos, nu a fost stropit vreodată, nu s-a turnat apă pe el, sau altceva de felul acesta. Niciodată nu s-a folosit vreoa ceremonie de felul: „Te botez în numele „Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt.” Acestea sunt crezuri omenești. În lupta pentru Adevăr, capetele acestea au fost pierdute, dar Dumnezeu a spus că ele vor fi reșezate în zilele din urmă. *„Eu vă voi restitui,” zice Domnul.*” Nu de mult timp, noi am trecut prin mesajul: Pomul Miresei.

Este nevoie de un profet. Corect. Maleahi 4 spune că el va veni iar noi credem că el este acela. Noi îl așteptăm, așteptăm arătarea lui, pentru că vom vedea Cuvântului lui Dumnezeu dovedit.

Doar câțiva Îl vor înțelege, deoarece scrie că *„Cum era în zilele lui Noe, tot la fel va fi la Venirea Fiului omului.”* Câți au fost salvați atunci? Opt suflete, iar în zilele lui Lot doar trei. Soția lui a privit în urmă și a pierit. *„Tot la fel va fi la Venirea Fiului omului.”* Foarte puțini vor fi schimbați și salvați, în timpul acela; aceasta este una din tainele Bisericii care va fi răpită. Biserica va fi ridicată în slavă, la fel cum a fost luat Lot și scos afară, sau Noe a urcat în arcă. Unul a intrat, altul a ieșit, iar celălalt se duce sus. Vedeți? Totul este desăvârșit.

Cartea este completă când toate tainele acestea sunt descoperite.

Acum, dați-mi voie să citesc din nou, ca să fiți siguri.

„...ci că în zilele în care îngerul al șaptelea (ultimul înger) va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu...” (Apocalipsa 10.7).

Dar ce este taina lui Dumnezeu... una dintre ele? Pavel spune în 1 Timotei 3.16: *„Și fără îndoială mare este taina evlaviei... Cel ce a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă.”*

Desigur, aceasta este o taină mare, dar ea a fost rezolvată. Nu sunt trei dumnezei: „Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt,” ci este un singur Dumnezeu în trei slujbe. Calitatea de Tată, în zilele lui Moise, calitatea de Fiu, în Hristos și Duhul Sfânt, în timpul acesta. Trei perioade de timp ale aceluiași Dumnezeu, nu a trei dumnezei. Taina s-a încheiat acum, întocmai după cum a spus Biblia.

Zilele trecute, ați văzut cum știința a încercat să mă contrazică în afirmația pe care am făcut-o când am zis: „Oricine crede că Eva a mâncat un măr, este greșit.” Imediat au spus că „Ea a mâncat o caisă.” Prostii! Aceasta a fost amăgirea? (Adunarea răspunde: „Nu.”) Sigur nu. Vedeți? Aceasta este părerea lui Cain. De aceea a adus fructe pe altarul lui, dar Dumnezeu nu i-a primit jertfa. Dar neprihănitul Abel a primit descoperirea că „Acela era sângele” și a adus sânge. Oh, Dumnezeule, această biserică și epoca în care trăim!

„Cartea care este scrisă pe dinăuntru.” Vă rog să înțelegeți că atunci când Mesajul îngerului al șaptelea este complet, taina Dumnezeirii, taina seminței șarpelui, a Fiului din veșnicie, cum zic ei, și toate celelalte taine, vor fi descoperite. Cum poate fi un fiu veșnic, când veșnicia nu a început și nu se termină niciodată? Un fiu este cineva care se naște din ceva. Cum poate avea sens așa ceva?

Cum poate exista un iad veșnic, când iadul a fost creat? Eu

cred într-un iad ce arde. Desigur. Biblia spune aceasta, dar el este pentru distrugere. Biblia a zis: „*Ferice de cei ce au parte de prima înviere. Asupra lor a doua moarte nu are nici o putere.*” (Apocalipsa 20.6). Vedeți? Voi veți fi distruși prin moartea a doua. Prima este una fizică. A doua este o moarte spirituală, când orice lucru se termină. „*Sufletul care păcătuiește, acela va muri.*” Poate veți fi pedepsiți pentru păcatele voastre timp de sute de ani sau mii de ani, dar nu poate exista un iad veșnic, deoarece Biblia spune că iadul a fost creat. Cum poate fi creat și să fie veșnic? Biblia spune că „*Iadul a fost creat pentru diavol și îngerii lui.*” Dacă a fost creat, nu poate fi veșnic, deoarece orice lucru veșnic, nu a început niciodată și nu va avea sfârșit niciodată!

Astfel, noi nu putem muri niciodată, pentru că am fost dintotdeauna. Noi suntem parte din Dumnezeu, un vlăstar al lui Dumnezeu. Numai El este veșnic. (Fratele Branham bate de trei ori în amvon.). Amin. Voi nu puteți muri, așa cum nici Dumnezeu nu poate muri, ci sunteți veșnici prin El. Amin! Aleluia! Noi așteptăm ziua aceea pentru că acest cort este deja obosit.

Observați! „*Cartea scrisă...*” Acest înger încheie toate aceste capete de taine lăsate ascunse prin luptele ce s-au dat, căci Luther s-a luptat, Wesley s-a luptat și la fel au făcut pentecostalii. Dar Biblia spune că „*va veni unul,*” îngerul al șaptelea, iar în „*zilele când va suna din trâmbița lui, taina lui Dumnezeu se va sfârși...*” Unitarienii au fugit la Numele Isus. Trinitarienii s-au dus la titlurile „Tată, Fiu, Duh Sfânt”, așa cum au făcut la Conciliul de la Niceea, dar și unii și alții sunt greșiți, iar Adevărul este pe mijlocul drumului, în Scripturi. Vedeți unde suntem? Îngerul Domnului!

Observați acum ce scrie în Apocalipsa 5:1:

„*Și am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie o carte, scrisă pe dinăuntru (scrierea era în interior) și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceți.*”

Există o scriere în interiorul Cărții, dar, pe partea din spate are șapte Peceți, iar acelea nu sunt scrise în Carte. Așa ne spune Ioan. „...ci în zilele glasului celui de-al șaptelea înger, toate tainele acestea care sunt scrise înăuntru se vor termina.” Acum vedeți ce vreau să spun? (Adunarea răspunde: „Amin.”). Mă urmăriți? („Amin.”).

Atunci este timpul ca cele șapte glasuri din Apocalipsa 10 să fie descoperite. Când Cartea s-a terminat, mai există un singur lucru rămas și acela este glasul celor șapte tunete tainice care au fost scrise în partea din spate a Cărții, și despre care lui Ioan i-a fost interzis să scrie. Să citim:

„Apoi am văzut un alt înger puternic, care se cobora din cer, învăluit într-un nor. Deasupra capului lui era curcubeul; fața lui era ca soarele, și picioarele lui erau ca stâlpii de foc.

În mână ținea o cărticică deschisă. (Acum fiți atenți). A pus piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ,

și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Când a strigat el, cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor.

Și când au făcut cele șapte tunete să se audă glasurile lor, eram gata să mă apuc să scriu...”

Acolo nu era doar un sunet, ci s-a spus ceva, iar Ioan era gata să scrie.

„și am auzit din cer un glas, care zicea...”

Priviți unde erau glasurile, tunetele. Nu în cer, ci pe pământ! Tunetele nu s-au auzit din ceruri, ci pe pământ.

„... eram gata să mă apuc să scriu; și am auzit din cer un glas, care zicea: „Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!”

Acestea sunt pe partea din spate a Cărții. El nu a zis: **„Pe partea din față”**, ci: **„Pe partea din spate,”** iar când totul

este gata, se aud glasurile celor șapte tunete, singurul lucru nedescoperit din Carte. Aceasta nici nu este scris în carte.

Oh, Doamne! Doresc să pot ajunge la ele ca să nu greșiți. Eu vă voi părăsi, dar voi să nu greșiți. Dacă ați ascultat cândva cu atenție, faceți-o acum! Aceste Peceți sunt pe partea din spatele Cărții și în timpul când îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, toate tainele scrise în carte vor fi descoperite." **Atunci Cartea, care a fost deschisă și care era scrisă pe dinăuntru, se va închide pentru că „Tainele lui Dumnezeu s-au terminat”**. Acestea sunt tainele lui Dumnezeu: plecarea Bisericii și toate celelalte lucruri. *„Tainele s-au terminat.”*

Când îngerul al șaptelea sună din trâmbița sa, orice taină s-a terminat. Cuvântul lui Dumnezeu nu poate greși. El a zis:

„Ci în zilele în care îngerul al șaptelea, va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor.”

Roma este curva, iar bisericile protestante, denomi-națiunile, s-au organizat după ea și au devenit prostituate ca ea. Vedeți, toate tainele, despre care au vorbit profeții, se vor descoperi chiar aici în această ultimă oră. Dar când îngerul al șaptelea se ridică în Epoca Laodicea și începe să sune din adevărata trâmbiță, ei nu vor crede deoarece va fi contrară crezurilor lor. Cu siguranță nu o vor crede. Dar, bărbatul acela va fi un profet inspirat.

Oamenii încearcă să-și imagineze trinitatea, încărunțesc și înnebunesc. Nimeni nu poate s-o înțeleagă. Ei continuă să creadă că Eva a mâncat un măr, dar aceasta este doar o tradiție de care s-au ținut oamenii și exact așa a găsit și Isus Biserica.

El trebuie să fie un profet condus de Duhul, pentru a primi Cuvântul lui Dumnezeu care vine cu tălmăcirea corectă a descoperirii lui Isus Hristos. Dumnezeu să ne ajute!

Sunetul trâmbiței este „**AȘA VORBEȘTE DOMNUL.**” Noi știm aceasta. Când el trâmbițează Mesajul Lui, declară război. Așa a făcut Pavel cu iudeii tradiționaliști și la fel Luther, Wesley și toți ceilalți. El s-a ridicat împotriva organizației, i-a declarat război și a spus: „Ei mint! Nu acela este adevărul! Sunt niște înșelători!” Când veți auzi aceste lucruri, nu puteți greși. El nu va greși, deoarece totul va fi dovedit prin Cuvântul lui Dumnezeu. Voi știți că acesta este adevărul. El va trâmbița și va chema biserica să iasă din Babilon: „*Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei.*” (Apocalipsa 18.4). Dumnezeule, trimite-l! Să nu pierdeți aceasta!

„Când îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, taina se va sfârși.” Acum, notați: **Atunci este timpul să se descopere glasul tunetelor din Apocalipsa 10**, înțelegeți? (Adunarea spune: „Amin”) Când toate tainele cărții sunt complete! Nu uitați! Biblia spune că el va încheia tainele ...

Bărbații din celelalte epoci au luptat pentru Adevăr; ei au luptat pentru neprihănire și pentru sfințirea, dar ce au făcut după aceea? S-au întors înapoi și s-au organizat. Penticostalii și bapțiștii, prezbiterienii și luteranii, toți au făcut același lucru: s-au întors chiar de unde au plecat. Așa spune Biblia în Apocalipsa 17, unde scrie despre „taina Babilonului”, despre curva cea mare și fiicele ei.

Biblia spune aici, că aceasta este una dintre tainele care va fi descoperită: „curva care săvârșește curvie spirituală;” ea îi conduce pe oameni prin denominațiuni, le dă să bea din „paharul curviei ei”, care sunt doctrinele omenești, și-i trage de la Izvorul umplut cu Sânge, unde Puterea Dumnezeului celui Atotputernic curge necurmat și fără plată ca să-L manifeste pe Isus Hristos. Dacă acesta-i adevărul, Dumnezeu va aduce aceste lucruri înapoi. De fapt, El a făcut aceasta și o va face în continuare. Dar când totul se împlinește, Cuvântul s-a încheiat.

Acum a mai rămas un singur lucru: cele șapte tunete despre care nu știm nimic. Ele nu sună în zadar. Dumnezeu nu face ceva doar ca să se joace. Noi ne jucăm și acționăm prostește, dar Dumnezeu nu. La Dumnezeu orice lucru este „Da” și „Nu.” El nu se prostește, nu glumește și spune exact ceea ce vrea să spună. El nu spune nimic fără sens.

Cele șapte tunete sunt chiar aici, în Descoperirea lui Isus Hristos, sunt o taină. Nu spune Biblia că aceasta este „Descoperirea lui Isus Hristos?” (Adunarea răspunde: „Amin.”) Păi, este o taină ascunsă. Hm! Care este aceea? O au cele șapte tunete. Noi știm că Ioan era gata să scrie dar un Glas venit din cer i-a zis: „Nu scrie! Pecetluiește aceasta! **Pune-o în spatele Cărții**” Aceste taine vor fi descoperite la vremea lor.

Noi am rezolvat problema aceasta, prin Duhul Sfânt, care ne-a spus: „Nu erau mere, ci sexul.” El ne-a descoperit aceste lucruri și nu este nimic să stea împotriva Lui. Niciodată, în toată viața mea, nu am văzut nici un predicator care să fie de acord cu aceasta, dar eu i-am întrebat.

Când am fost la Chicago, am stat înaintea a circa trei sute cincizeci de predicatori. Voi, femeile din Chicago, ați auzit despre aceasta. Domnul mi-a spus cu trei seri înainte: „Îți vor întinde o cursă.” Apoi a adăugat: „Du-te la geam și-ți voi arăta. Domnul Carlson și Tommy Hicks te vor întâlni mâine dimineață la micul dejun. Tu să-i spui la Tommy că nu vor avea adunarea în locul la care se gândesc, ci vor merge în altă parte.” Și a încheiat: „Să nu te temi, pentru că voi fi cu tine.” Aceasta mi-a fost suficient.

În dimineața următoare, domnul Carlson, președintele Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline, a venit și mi-a zis: „Frate Branham, aș vrea să merg la micul dejun cu tine.”

„Bine,” am răspuns eu, apoi am adăugat: „Fii atent căci va fi acolo și Tommy Hicks.”

Ne-am dus jos la Town And Country iar el mi-a zis: „Ei bine, frate Branham, este minunat...”

„Tommy, vrei să-mi faci o favoare?”

„Sigur, frate Branham.”

„Nu vrei să vorbești în locul meu?”

„Oh, nu pot face aceasta!”

Atunci i-am zis: „Păi, eu am doar șapte clase și sigur voi greși și voi zice empire în loc de umpire [arbitru].” Înțelegeți? „Nu știu cum să vorbesc în fața lor. Acolo va fi marea Asociație Misionară din Chicago. Tommy, cum voi vorbi înaintea lor, cu cei șapte ani de școală ai mei? Tu ești un doctor în divinitate. Tu știi cum să vorbești în fața lor, dar eu nu știu.”

„Frate Branham, nu pot face aceasta.”

„De ce?” l-am întrebat. „Eu ți-am făcut multe favoruri ție.” I-am spus-o foarte direct.

La rândul lui, fratele Carlson a zis: „Oh, frate Branham, el nu poate face aceasta!”

„De ce nu?” am insistat eu, la care el a răspuns: „Ei bine...”

„Știți ceva? Voi știți motivul, dar nu vreți să-mi spuneți. Adevărul este că ei mi-au pus o cursă.” Apoi am adăugat: „Frate Carlson, tu ai închiriat sala de hotel în care am avut celălalt mic dejun, nu-i așa?”

„Da.” a răspuns el.

„Ei bine, nu o vei mai obține.”

„Bine, frate Branham, dar am depus deja avansul pentru ea.”

„Nu contează ce ai făcut, voi nu o veți primi. Camera aceea

are culoarea verde, dar noi vom fi într-o cameră de culoare maro. Eu voi fi în spate în colț, doctorul Mead va sta în dreapta, iar bărbatul acela de culoare și soția lui vor sta aici și așa mai departe. Acolo va fi și un preot budist care va sta în partea dreaptă a mea”, apoi le-am descris cum vor fi îmbrăcați. Și am adăugat: „Știi care este adevărul, Tommy? Marea ta Asociație Misionară din Chicago mă va provoca cu privire la „Botezul în Numele lui Isus Hristos, dovada botezului cu Duhul Sfânt, vorbirea în limbi, „Sămânța Șarpelui” și predicarea harului.”

Tommy m-a privit uluit și a zis: „O, ai milă, Dumnezeuule! Cred că nu voi merge nicăieri.”

„Ba da, vei merge,” i-am răspuns eu.

În ziua următoare, i s-a dat avansul înapoi și i s-a spus: „Noi avem o orchestră. Am programat-o, dar am uitat și a trebuit să revenim asupra ofertei, așa că nu mai putem să v-o dăm.” Astfel ne-am dus la Town And Country.

În dimineața când am mers la întâlnire, toți s-au ridicat. Noi am avut dejunul într-o cameră, apoi am ieșit și m-am așezat undeva în spate. Acolo era adunată Marea Asociație Misionară din Chicago. Am stat și i-am privit în timp ce fiecare s-a prezentat: doctor Ph.D L.L., Q.U.S.T. etc. Am stat liniștit și i-am ascultat, până au terminat.

Când au terminat, s-a ridicat fratele Carlson și a zis: „Domnilor...” Îl cunoașteți cu toții pe Hank Carlson, așa că puteți să-l întrebați. Totul este înregistrat pe bandă, iar dacă vreți s-o cumpărați, este aici. Băieții o au. El a zis: „Domnilor, în continuare vi-l prezint pe fratele Branham. Poate nu sunteți toți de acord cu învățătura lui, dar dați-mi voie să vă spun ceva: cu trei zile în urmă, ne-am așezat într-un loc și dacă omul acesta nu mi-a spus tot ce s-a întâmplat în dimineața aceasta, eu nu stau aici. El mi-a spus că toți v-ați propus să-l întrebați despre învățătura lui, și că va

trebui să renunț la cealaltă sală, pentru că nu ne va mai fi dată. El mi-a spus unde va ședea doctorul Mead și acești oameni, și totul este întocmai. Poate sunteți în dezacord cu el, dar, vă voi spune un singur lucru: fratele nu se teme de ceea ce se gândește cu privire la el." Apoi s-a întors spre mine și mi-a zis: „Frate Branham, podiumul este al tău.”

M-am dus sus și am zis: „Înainte de a începe ... voi citi ceea ce am citit în dimineața aceasta: „*Nu am fost neascultător viziunii cerești.*” Apoi am adăugat: „Acum să stabilim ceva. Voi toți sunteți doctori în divinitate, iar eu stau aici singur. Toți vreți să mă întrebați despre botezul în Numele lui Isus, așa că vom începe cu acesta. Aș vrea ca unul dintre voi să-și ia Biblia și să stea lângă mine ca să mă contrazică în ceea ce învăț. Stați aici cu Cuvântul lui Dumnezeu și contraziceți-mă.”

Am așteptat. Nimeni nu a zis nimic, așa că am continuat: „Eu vă cer să veniți să stați alături de mine. Ce se întâmplă cu voi? Vă este teamă să stați aici alături de mine?” Știți ceva? Nu de mine se temeau ei, ci de Îngerul Dumnezeului celui Atotputernic, deoarece știau că numai El a putut să-mi spună dinainte tot ce se va întâmpla. Aha.

Ei nu au făcut aceasta. Care este problema? Eu nu mă voi certa cu nimeni, dar aș vrea să veniți și să mă contraziceți cu Cuvântul. Nu cu îndrumătorul vostru, nu cu ce a zis doctorul cutare sau cutare, nici sfântul cutare sau cutare. Aș vrea să știți ce a zis Dumnezeu. Aceasta este baza. Cu aceasta aș vrea să stați.

Acum priviți! Timpul pentru cele șapte tunete din Apocalipsa 10 este atunci când Cartea este completă. Nu vă voi ține prea mult pentru că nu vreau să vă obosesc. Este zece fără douăzeci. (Adunarea răspunde: „Nu. Mergi înainte.”) Atunci fiți atenți. Puteți să vă ridicați și să vă schimbați locurile și poziția. Abia aștept să terminăm biserica și să nu ne mai înghesuim. Vom putea lua toată ziua să predicăm despre

aceasta.

Acum observați. **Cele șapte tunete erau glasuri**, explozii. Dumnezeu, ajută-ne, iar dacă sunt greșit, iartă-mă Doamne.

Vă voi pune o întrebare. Când glasul acela a răsunat, s-a auzit un tunet. Ați observat că atunci când s-a deschis prima Pecete, din cele șapte Peceți care au urmat celor șapte Epoci ale Bisericii, s-a auzit un tunet? De fiecare dată când s-au deschis primele Peceți din Carte, s-a auzit un tunet. Nu se va deschide și această Pecete din exteriorul cărții în același fel? („Amin”). Dumnezeu nu-și schimbă programul.

Să deschidem la Apocalipsa 6:

„Când a rupt Mielul cea dintâi din cele șapte peceți, m-am uitat, și am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicând cu un glas ca de tunet: „Vino și vezi.”

Niciodată nu a fost un alt tunet: *„Când a rupt Mielul pecetea a șaptea, s-a făcut în cer o tăcere de o jumătate de ceas.”* Dar, când a fost ruptă prima Pecete, s-a auzit bubuitura unui tunet.

Oh, biserică, suntem așa de departe? Prieteni, gândiți-vă! Poate... nu este, dar dacă este aceea? Ce era explozia aceea? Înaintea lui Dumnezeu și cu această Biblie deschisă, vă spun că nu mint. Explozia aceea a zguduit pământul! Când prima, din Cele șapte Peceți, a fost deschisă în Biblie, a avut loc o explozie, un tunet, care a zguduit toată lucrarea. Când se vor deschide Pecețile care sunt în partea din spate a Cărții, nu va fi oare și acolo un tunet? Eu nu știu. Nu pot spune aceasta.

Când prima Pecete a fost deschisă, a răsunat un tunet. Pecetea a fost un tunet. O trâmbița a răsunat. Și desigur, trâmbița a răsunat la Cincizecime, dar nu voi intra în aceasta.

Dacă vedenia pe care am avut-o sâmbătă dimineața este biblică,

trebuie să fie interpretată prin Scriptură sau să fie o continuitate a aceleași Scripturi. (Fratele Branham face pauză.) Eu nu știu ce a fost, dar m-a speriat de moarte. Suntem pierduți? Suntem la sfârșit? Amintiți-vă că atunci când s-a întâmplat aceasta, Îngerul a jurat că „*Nu va mai fi timp.*” Mă întreb dacă am prins aceasta.

Frate, **El vine în clipa când nici nu te gândești.** Acum este clar? Când s-a deschis prima și celelalte Peceți care erau în interiorul cărții, aceste taine care au răsunat: neprihănirea, sfințirea, Biserica romano catolică, protestanții! Luptele lor au lăsat aceste capete libere în Cuvântul lui Dumnezeu, dar **îngerul al șaptelea vine, le adună și le explică.** Vedeți? Apoi, când le termină, se fac auzite cele șapte tunete. Dar când Ioan a început să scrie, El i-a zis: „*Nu scrie. Ci pecetluiește ce au spus cele șapte tunete.*” Dar când s-a deschis prima dintre Pecețile din interiorul Cărții, s-a auzit un singur tunet.”

Aceasta este Scriptura, iar voi nu-mi puteți spune că există un „purgatoriu” și alte lucruri de felul acesta. Biblia nu vorbește despre așa ceva.

Nu-mi puteți spune despre cartea Macabeilor, sau de a patra carte a lui Daniel, unde scrie că un Înger l-a luat de părul capului. În Biblie nu există astfel de lucruri. Sau că Isus din Nazaret a făcut o păsărică din lut, i-a pus picioare și a zis: „Pfiuuf! Zboară, păsărică.” Așa ceva este fără sens. Biblia nu vorbește despre așa ceva.

Traducătorii nu au fost prostiți de acele lucruri; Dumnezeu a văzut că ei nu vor adăuga dogmele acelea și lucrurile fără sens. Frații Macabei au putut fi oameni buni. Eu nu spun că ei nu au fost oameni buni, dar ceea ce s-a scris în cartea aceea nu este biblic. Biblia este descoperirea completă a lui Isus Hristos și, „*Nimic nu se poate adăuga sau scoate din Ea.*” Dacă punem cartea aceasta în Ea, nu va merge cu restul Scripturii. Există șaiszeci și șase de cărți ale acestei Biblii, dar nici

un Cuvânt nu se contrazice cu celălalt.

În ce privește aceste ultime șapte tunete, care vin afară, tainele, ultimele Peceți, acelea vor completa perfect restul Scripturii. Și dacă primele s-au deschis cu un sunet de tunet, următoarele, care sunt pe partea din spate, vor fi deschise la fel.

Priviți ce se întâmplă. Dacă viziunea a fost biblică, trebuie să fie interpretată prin Scriptură, sau o continuare a aceleași Scripturi.

Observați Apocalipsa 10.3-4. Mai întâi s-au auzit șapte tunete, și apoi ce a urmat? Acel Înger puternic a jurat că „*Timpul s-a terminat.*” Când și-au făcut auzite glasurile lor aceste tunete? Când Îngerul puternic, care se pogora din cer, învăluit într-un nor, cu curcubeul deasupra capului, a pus piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe pământ și a strigat cu glas tare că nu va mai fi nici o zăbavă. Și dacă slujba tainelor lui Dumnezeu s-a sfârșit... cum va fi când vor răsună cele șapte taine?

Cel Atotputernic a venit și a privit la o bisericuță smerită ca a noastră și la starea umilă a poporului Său.

Voi ziceți: „Oh, eu nu cred așa.” Poate nu este așa dar, dacă este? Atunci timpul s-a scurs. V-ați gândit la aceasta? Fiți serioși, căci s-ar putea să fie mai târziu decât ne gândim.

Când a venit acea constelație de sus, unul dintre Îngeri a zis: **„Așa cum a fost trimis Ioan să încheie Vechiul Testament și să Îl prezinte pe Hristos, Mesajul tău va încheia acele capete libere și-L va prezenta pe Mesia chiar înainte de venirea Lui, Mesajul ultimelor zile.”** Observați, Îngerul acela puternic a jurat că, *„Nu va mai fi timp.”* Nu aș vrea să vă țin prea mult, dar gândiți-vă la aceasta un minut.

Acum ascultați. Acest Înger a coborât din cer. Vedeți? Îngerii celor șapte Epoci ale Bisericii, erau mesageri pământești, dar

când vine acest Înger... toate Mesajele sunt terminate, **al șaptelea înger încheie totul**. Acest Înger puternic nu vine de pe pământ, El nu este un om, ca mesagerii epocilor bisericilor, ci este un „Mesager” și vine din cer, îmbrăcat într-un Stâlp de Lumină, într-un Nor, cu curcubeul deasupra capului. Curcubeul simbolizează legământul. **Acela este Hristos**, „*El a pus piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ... și a jurat, că nu va mai fi nici o zăbavă.*”

Unde suntem, domnilor? Ce este aceasta? Eu vă întreb doar.

Ceilalți îngeri erau mesageri, oameni de pe pământ, dar acest Înger... Despre ceilalți s-a zis: „*Îngerului bisericii din Efes, scrie-i...*” Ei erau mesagerii de pe pământ, oameni, profeți și așa mai departe, trimiși la biserică. Dar Acesta nu a venit de pe pământ. El a coborât din Cer, deoarece taina s-a terminat. Și când taina este terminată, Îngerul spune: „*Nu va mai fi timp...*”, iar cele șapte tunete fac să se audă glasurile lor.

Cum este dacă ele sunt ceva care ne ajută să intrăm în credința de Răpire? Este posibil? Vom alerga și vom sări peste ziduri? Se va întâmpla ceva care va face ca aceste trupuri vechi, de ciumă, să fie schimbate? Oh, Doamne, oare voi trăi să văd și eu aceasta? Este atât de aproape ca să o văd și eu? Aceasta este generația? Domnilor, frații mei, ce timp este acesta? Unde suntem?

Să ne uităm la ceas, la calendar, ca să vedem în ce dată trăim. Israelul este în Palestina, în patria lui. Însemnul, steaua cu șase colțuri a lui David, cel mai vechi steag din lume, flutură din nou după două mii de ani. Da, aceasta s-a întâmplat cu aproape douăzeci și cinci de ani în urmă. Israel este înapoi în patria sa.

„*De la smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape... Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri.*” (Matei 24.32+34).

„Națiunile se destramă, Israelul se trezește

Semnele pe care profeții le-au prezis

Zilele neamurilor numărate,

cu chinuri împovărate

Întoarceți-vă, oh risipiților la ai voștri.

Ziua răscumpărării este aproape.

Inimile oamenilor cad de teamă

Fiți plini cu Duhul, lămpile curate și clare

Priviți sus, răscumpărarea voastră este aproape.

Profeții falși mint,

Adevărul lui Dumnezeu îl neagă:

Adevărul lui Dumnezeu îl neagă

Că Isus Hristos este Dumnezeul nostru.

(Știți că acesta este adevărul ... foarte sigur)

Dar noi vom umbla pe unde au călcat apostolii.

Căci ziua răscumpărării este aproape

Inimile oamenilor cad de frică

Fiți plini cu Duhul, cu lămpile curate și clare

Priviți sus, răscumpărarea voastră se apropie!

S-ar putea să fie mai aproape decât vă gândiți. Aceasta m-a speriat. Oh, eu nu am făcut suficient! Unde suntem?

„Nu va mai fi timp.” El anunță că timpul s-a terminat. Ce se întâmplă? Ar putea fi acum, fraților? Gândiți-vă serios! Dacă

este așa, atunci Piramida este încheiată prin cele șapte tunete.

Vă amintiți Mesajul Piramidei? Acolo este Piatra din capul unghiului. Ce s-a întâmplat? Duhul Sfânt a pus vârful, individual, și l-a pecetluit când am adăugat la credința noastră, fapta, neprihănirea, evlavie și așa mai departe. Noi am continuat să adăugăm până când am primit cele șapte lucruri, iar al șaptelea este dragostea, Dumnezeu. În felul acesta lucrează El cu indivizii, le pune Piatra din vârf și îi pecetluiește cu Duhul Sfânt.

Au fost șapte epoci ale Bisericii; ele au avut șapte taine care s-au trâmbițat și pentru care s-au luptat să le aducă înapoi, iar acum vine Piatra de sus să pună vârful Bisericii. Aceasta este însemnătatea tunetelor, frații mei? Domnilor, am ajuns acolo?

Junie, vreau să iau puțin visul tău. Fiți atenți. Junior a avut acest vis cu câteva luni înainte de a se predica despre piramidă. Voi ziceți: „Ce spui despre un vis?”

Nebucadnețar a visat un vis pe care Daniel l-a interpretat și a spus că arată începutul epocii neamurilor și sfârșitul ei. Totul s-a petrecut întocmai. Nu a greșit nici un pic.

Observați visul: **Scrisul era pe pietre. Eu îl tălmăceam pentru oameni și ei au fost îmbărbătați. Aceasta este „Taina lui Dumnezeu,” care nu a fost înțeleasă mulți ani. Poate fi aceasta? Apoi, în mod misterios am ridicat o unealtă ascuțită cu care am deschis vârful. Piatra era din granit alb, dar ce era acolo nu a fost interpretat. Nu erau litere. Eu m-am uitat doar la ea și le-am zis fraților: „Priviți la aceasta!”** Lucrul acesta s-a împlinit în seara aceasta. Și în timp ce ei studiau acea piatră, m-am strecurat spre vest. De ce? Poate ca să înțeleg tălmăcirea celor scrise pe vârful acelei pietre. Poate fi aceasta?

Explozia de zilele trecute m-a aruncat în aer, cam la

înălțimea pe care o are clădirea aceasta, și am fost luat în acea constelație de șapte îngeri așezați în formă de piramidă. Sunt acestea cele șapte tunete care au venit? Pot fi? Cartea este descoperită total. Conform visului lui, totul s-a terminat. Mai mult, conform Cuvântului lui Dumnezeu, mesagerul al șaptelea va încheia totul. Apoi cele șapte tunete.

El a văzut piatra unghiulară din vârful rostogolindu-se. **Mulți oameni nici nu știu că există șapte Peceți care trebuie descoperite.** Am citit multe cărți despre Apocalipsa, dar nu am auzit niciodată vorbindu-se despre aceasta. Ei au sărit peste ele. Dar v-a fost spus că sunt acolo. Poate fi aceasta? Dumnezeule, fii îndurător cu noi! Dacă este aceasta, noi suntem într-un ceas serios.

Acum fiți atenți puțin. Dacă este așa și taina s-a terminat, totul este scris pe aceste pietre. Sunt bucuros că pot sta într-o biserică cu oameni evlavioși cărora Dumnezeu le dă vise. Sunt bucuros să le spun acestor bărbați și femei, care merg la biserica lui Junior, acestei biserici, fratelui Neville și celorlalți, că în această adunare sunt oameni cu care se împlinește ceea ce a spus Biblia: *„În zilele din urmă ei vor visa vise.”* Aici o aveți. Noi putem să le ascultăm și să le comparăm cu Cuvântul.

Eu nu știam nimic despre aceasta când a venit explozia și cei șapte îngeri din veșnicie, dar am zis: „Doamne, ce vrei să fac?” Despre acele tunete nu s-a spus nimic. Poate trebuie să plec, întâi, să aflu. Nu știu. Poate nu este aceasta. Eu nu știu, doar întreb: „Cum ar fi dacă este aceasta?” Dacă este biblic, sună foarte aproape. Nu credeți aceasta? (Adunarea răspunde: „Amin.”).

Priviți. Piatra din Capul unghiului nu a fost interpretată. Vedeți? EL a spus: „Du-te în vest și vino înapoi.” Este aceasta sau sunt cei șapte îngeri din constelație, care au venit la mine? Când ne vom reîntâlni în ziua învierii, veți vedea că nu mint. Dumnezeu este Judecătorul meu.

Sau, este acesta cel de-al doilea vârf despre care am vorbit zilele trecute? Este ceva ce vine pentru biserică? Nu știu. Eu pot sta pe aceasta puțin, dar voi merge înainte.

Poate fi aceasta? Poate fi tunetul puternic, îngerul al șaptelea din constelație, piramida formată de cei șapte îngeri care au coborât din eternitate, așezați trei pe o parte, trei pe alta și unul în vârf? Poate fi aceasta? **Este aceasta taina tunetelor care va aduce înapoi Piatra din Capul unghiului?**

Voi știți că Piramida nu a avut niciodată Piatra din vârf. Piatra din vârf trebuie să vină; ea a fost respinsă. Poate fi aceea, fraților și surorilor? Sau este posibil ca aceasta a fie Tragerea a treia despre care mi-a vorbit El cu trei sau patru ani în urmă?

Vă amintiți ce s-a întâmplat în prima Tragere? Eu am încercat să explic ce se întâmpla, dar El mi-a zis: „Nu o face!”

La Tragerea a doua, El a zis: „Nu încerca!” dar eu am tras oricum. Vă amintiți? (Adunarea răspunde: „Amin.”). Toți vă amintiți. Este înregistrat pe bandă.

Apoi El a zis: „Acum va veni Tragere a treia, dar nu încerca s-o explici.”

Vedeți cum m-am apropiat în seara aceasta de aceste lucruri? Nu știu, dar mă simt obligat, față de biserica mea, să spun ceva, apoi, veți trage singuri concluziile.

Este aceasta taina care se va descoperi, care-L va aduce pe Hristos și puterea în Biserică? Vedeți? Noi credem în pocăință și suntem botezați în Numele lui Isus Hristos; credem în primirea Duhului Sfânt, avem semne, minuni, vorbiri în limbi și lucrurile pe care le-a avut biserica primară. Ba aici, în acest grupuleț de oameni, s-a făcut chiar mai mult decât este scris în Cartea Faptelor. Ce spunem de lumea de afară? Vedeți? Mai mult decât este scris în cartea Faptelor ... aceleași lucrări: învierea morților. Amintiți-vă că prin Isus Hristos

au fost înviați din morți numai vreo trei oameni, în timp ce noi avem înregistrați cincii; avem și dovezile doctorilor. Vedeți? „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă altele și mai mari decât acestea.*” (Ioan 14.12).

Știu că în traducerea „King James” scrie: „*mai mari,*” dar **voi nu puteți face lucrări mai mari, ci doar mai multe!** Atunci, El a fost într-o Persoană, dar acum este în toată Biserica. Vedeți? „*Veți face mai multe lucrări, pentru că Eu mă duc la Tatăl.*”

Dacă aceasta este Tragerea a treia, este o slujbă mai mare ce stă înaintea. Eu nu știu, nu pot spune aceasta pentru că nu știu.

Priviți! Să ne oprim puțin la Tragerea a treia. În viziune, primele zburătoare erau mesageri mici, păsărele; acesta a fost când am început. Dar El a mers mai departe, nu s-a oprit doar la a lua o persoană de mână. Și vă amintiți ce mi-a spus? „**Dacă vei fi sincer, vei cunoaște secretele inimii lor.**” Câți vă amintiți aceasta? (Adunarea răspunde: „Amin.”) Și s-a întâmplat? (Adunarea răspunde: „Amin.”). Exact. Apoi a zis: „Nu te teme, căci Eu voi fi cu tine!” Vedeți? Și aceasta va merge înainte.

Prima Tragere au fost păsărele mici. Ele s-au dus să întâmpine venirea Domnului: primul Mesaj.

Tragerea a doua este descoperirea secretelor inimii. Atunci nu a mai trebuit să iau mâna persoanei, ci El a spus totul pur și simplu. El le-a descoperit păcatele și le-a spus ce să facă. Este corect? (Adunarea răspunde: „Amin.”). Atunci s-a întâmplat întocmai cum a zis Dumnezeu. Iar voi, biserica și lumea, sunteți martori la toate acestea.

Când am spus: „Am văzut un înger și acela era ca un foc de smarald,” oamenii au râs și au zis: „Billy, ți-ai ieșit din minți.” Dar ochiul mecanic al aparatului de fotografiat, l-a prins și astfel puteți vedea cu toții că nu am mințit, ci am

spus adevărul. Dumnezeu a dovedit aceasta.

Eu am spus: „Umbra întunecată a morții este peste această persoană”. Și așa a fost. Dar viața este albă. Una este Viața, iar cealaltă este moartea.” Și acolo, pe poza din spate, se vede chiar aceasta. J. Lacy a zis: „Ochiul mecanic al acestui aparat nu poate fotografia psihologie.” Mă urmăriți? (Adunarea răspunde: „Amin.”).

Observați primul grup de păsări mici venite în zbor: semnul de pe mână. Al doilea grup era mai mare, mai alb, porumbeii, Duhul Sfânt descoperind secretele inimii. **Iar al treilea grup erau Îngerii. Nu păsări, ci îngeri, iar ei sunt în legătură cu timpul sfârșitului. Fraților, acesta este timpul?**

Acum fiți foarte atenți ca să nu interpretați greșit. Aș vrea să vă întreb ceva.

Să mergem pentru o clipă înapoi. Biserica știe că este adevărul și la fel lumea științifică. Mulți dintre oamenii care stau aici, au fost pe malul râului când Glasul acela a spus: **„Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis cu un Mesaj la prima venire, tot așa acesta este al doilea Mesaj trimis înaintea celei de-a doua veniri a Domnului.”** Vă amintiți? (Adunarea răspunde: „Amin.”).

Ce a făcut Ioan? El este cel care a zis: *„Iată, Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii. Acesta este El.”*

Acesta este ceasul, frații mei? Nu spun că a sosit, pentru că nu știu. Dar vă întreb. Aș vrea să vă gândiți și voi. Sau este acesta timpul când se va spune din nou: *„Iată Mielul lui Dumnezeu?”* Este timpul împlinirii lui Maleahi 4: *„Să întoarcă inimile copiilor spre părinții lor?”* Va fi o bubuitură care va face lucruri puternice și va stabiliza biserica, ce a fost căzută și nu poate înțelege tainele lui Dumnezeu? Când vor vedea că marea „explozie” va cuprinde tot, inimile lor vor fi întoarse către Tatăl, așa cum spune Biblia că se va întâmpla? Sau Mesajul este deja trecut? Eu nu știu. Domnilor, este

acesta semnul timpului de sfârșit? Sau este semnul că s-a terminat deja? Pentru mine arată cât se poate de biblic. Nu știu.

Când au venit îngerii aceia, a fost o explozie, ca un tunet, care a zguduit tot pământul. Dumnezeu știe că spun adevărul. Amintiți-vă că se va întâmpla ceva. Nu știu ce este, dar va fi ceva. Poate fi aceasta? Spun aceasta ca să vă pregătiți.

Să ne rugăm. Cum să ne rugăm? Să ne ocupăm locul în armata credincioșilor Lui și să ne pregătim pentru că ar putea fi mai târziu decât ne gândim. Voi mă cunoașteți și știți că nu v-am mințit niciodată până acum. Pot spune și eu la fel ca Samuel: „V-am spus ceva, în Numele Domnului, și nu s-a întâmplat?” Eu nu știu ce este aceasta, dar adevărul este că sunt speriat. Evenimentele din ultima sâmbătă m-au speriat cu adevărat.

Acesta ar putea fi timpul sfârșitului; ar putea fi timpul când Îngerul cu curcubeul va trece și va anunța că „Nu mai este nici o zăbavă.” Prieteni, dacă este așa, să ne pregătim să-L întâlnim pe Dumnezeu. S-a depozitat suficientă hrană. Să o folosim. În ce mă privește, strig de pe această platformă: „Doamne Isuse, ai milă de mine!”

Am încercat să trăiesc cât am putut de curat. Am încercat să aduc Mesajul cât am știut de corect, Dumnezeu îmi cunoaște inima. Dar când constelația aceea de Îngeri a ajuns pe pământ, am fost ca paralizat. După mult timp, când am încercat să umblu prin cameră, eram ca paralizat din șira spinării și prin tot gâtul; nu mai simțeam nimic. Nu puteam pipăi cu mâinile. Eram total uluit, așa că m-am dus în camera mea și m-am așezat jos.

Duminică am venit aici și am încercat să mă eliberez din acea stare, vorbindu-vă. Luni, a fost din nou aici, și la fel acum. Nu știu ce este, dar trebuie să fiu cinstit cu voi, fraților.

Este acesta timpul? Sunt toate tainele încheiate? S-a încheiat trâmbițarea? **Cele Șapte Tunete vor exprima ceva pentru ca acel**

grup mic, care se adună împreună, să primească credința de răpire când vine El „Căci noi toți vom fi schimbați,” imediat ce vin acei îngeri, „într-o clipă, într-o clipeală de ochi, la cea din urmă trâmbiță... Apoi..., vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh.” (1 Corinteni 15.52; 2 Tesaloniceni 4.17).

Rugăciunea mea este: Dumnezeule, eu nu știu, dar dacă este așa, pregătește inimile noastre. Pregătește-ne, Doamne, pentru ceasul acela mare, pentru că de-a lungul istoriei, toți profeții și credincioșii au privit după acest timp.

Doamne, nu știu ce să mai spun. Mi-e teamă să zic: „Nu veni, Doamne.” Mi-e rușine de mine, când văd lumea în această stare și știu că nu am făcut mai mult. Doamne, dacă mai există un mâine, unge-mi inima. Unge-mă mai mult, Tată, ca să fac tot ce este posibil ca să-i aduc pe oameni la Tine, căci sunt al Tău.

Mă simt la fel ca Isaia, în ziua când a văzut îngerii zburând prin Templu; cu două aripi își acopereau fețele, cu două își acopereau picioarele și cu două zburau, zicând necurmat: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor!” (Isaia 6.3). Oh, cum s-a cutremurat profetul acesta tânăr! El a început să crească puțin. Când a văzut aceasta, chiar dacă a mai avut viziuni, a strigat: „Vai de mine!”

Tată, poate m-am simțit la fel ca el, când am văzut Îngerii aceia și am strigat asemenea lui: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate și locuiesc între oameni necurați.” (v.5).

Tată, curățește-mă, iată-mă și trimite-mă oriunde vrei, căci stau de treizeci de ani la acest amvon. Dacă este ceva, ce vrei să fac, Doamne, ajută-mă, pentru că sunt gata. Dar, ajută-mă să primesc har înaintea Ta, pentru că mă rog cu smerenie.

Te rog pentru turma mică peste care m-a făcut Duhul Sfânt supraveghetor ca s-o hrănesc. Eu am făcut tot ce am știut,

Doamne, și i-am hrănit cu Pâinea Vieții. Am făcut cum mi-ai arătat cu mulți ani în urmă, în viziunea aceea în care era acel cort mare, care a fost pus în vest, și un munte de Pâine a Vieții. Cu adevărat, *„Nu am fost nesupus viziunii cerești.”* De aceea, totul se întâmplă și se descoperă chiar în fața noastră.

Tu ești Dumnezeu și nu există altul afară de Tine. Primește-ne, Doamne. Iartă-ne păcatele, căci mă pocăiesc de toată necredința și pentru toate fărădelegile mele, la altarul lui Dumnezeu.

Eu vin prin credință, cu această bisericuță, și stăm în locurile cerești în jurul Tronului lui Dumnezeu. Inimile noastre au fost încălzite de multe ori prin lucrurile pe care am văzut că le-ai făcut descoperindu-ți tainele înaintea noastră. Dar în seara aceasta sunt total epuizat, Doamne, și pot striga la fel ca Iacob, când a văzut îngerii coborând pe acea scară și mergând înapoi: *„Vai de mine! Cât de înfricoșător este locul acesta! Aici este Casa lui Dumnezeu...”* și i-a pus numele „Betel”. (Geneza 28.17).

Dumnezeule, poporul nu înțelege. Ei se gândesc că este multă bucurie, dar, Doamne, ce epuizare, ce lucru îngrozitor este pentru o ființă umană să vină în prezența unei Ființe cerești!

Mă rog pentru iertarea bisericuței mele de aici, fiindcă m-ai trimis să-i conduc și să-i călăuzesc. Binecuvântează-i, Doamne. Am făcut cum au zis viziunile, visurile și lucrurile care s-au spus, și asta cât am știut mai bine. Am pus înăuntru toată Hrana pentru ei, Doamne, și orice s-ar întâmpla, suntem ai Tăi. Ne predăm în mâinile Tale, Doamne. Fii milostiv cu noi și iartă-ne. Ajută-ne să fim martorii Tăi cât timp vom sta pe pământ. Apoi, când viața aceasta se va termina, primește-ne în Împărăția Ta, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Curățiți-vă toată inima. Lăsați la o parte orice lucru și

îndepărtați orice povară din calea voastră. Nu lăsați nimic să vă descurajeze. Nu vă temeți, pentru că nu există nimic de care să vă temeți. Dacă va veni Isus, aceea este clipa după care a gemut și a plâns toată lumea. Este timpul pentru venirea unui nou dar sau ceva și acela va fi minunat. Eu v-am spus doar ceea ce am văzut, dar nu știu dacă acesta-i timpul când cele șapte tunete vor fi descoperite Bisericii.

Oh, Doamne, ce timp! Aceasta ne îndeamnă la o gândire serioasă și sinceră. Și dacă vei vrea să plec, sunt al Tău, Doamne. Tu ai încheiat cartea cu cuvintele: „*Vino, Doamne Isuse,*” așa că, orice s-ar întâmpla sau ce timp va veni, eu sunt al Lui. Nu spun că doresc să plec, pentru că nu aș vrea aceasta deoarece am o familie de crescut și trebuie să predic Evanghelia. Dar, în toate se va face voia Lui, nu a mea. Eu nu știu care este voia Lui dar, oricare ar fi aceea, Dumnezeu o va aduce la împlinire. În ce mă privește, vă spun doar ceea ce am văzut și ce s-a întâmplat. Nu știu ce înseamnă dar, domnilor, ar putea fi acesta sfârșitul?

Cei șase oameni care au avut visele acelea sunt prezenți aici. Nu este ciudat că nu au fost șapte? Și nu este ciudat că imediat după ele a urmat viziunea? Oamenii sunt aici. Fratele Jackson, fratele Parnell, sora Collins, sora Steffy, fratele Roberson și fratele Beeler. Tatăl ceresc știe că nici unul nu a știut de celălalt și imediat după visul sorei Steffy a venit vedenia.

Vedeți de ce trebuie să plec? Trebuie să o fac. Prieteni, nu vă uitați la mine. Eu sunt fratele vostru. Să nu vă puneți încrederea în mine, pentru că eu sunt doar un muritor și trebuie să mor ca orice om. Nu ascultați de mine, ci ascultați de ceea ce v-am spus, de Mesaj. Nu-i acordați atenție mesagerului, ci urmăriți Mesajul. Țineți-vă privirea ațintită la Mesaj, la ceea ce spune El, nu la mesager. Acesta-i singurul lucru la care trebuie să vă uitați. Dumnezeu să ne ajute. Aceasta este rugăciunea mea.

Nu-mi place să vă spun aceasta, dar nu vreau să vă ascund nimic. Din câte știu, miercuri dimineața voi pleca la Tucson, dar nu ca să predic, ci ca să-mi duc copiii la școală. Apoi voi merge la Phoenix, să țin acel șir mic de adunări, în care voi aduce câteva mesaje scurte. Cred că ei vor să predic într-o convenție într-o seară, deși nu mi-au zis încă nimic despre aceasta. Mi-au spus doar să fiu acolo.

Eu am primit un cuvânt, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”, pentru fratele Shakarian. Nu știu ce va face cu privire la aceasta, dar trebuie să-i spun. Mai departe este problema lui.

Ați observat ultimul Glas? Acela nu trebuia să fie o organizație, dar ei și-au declarat crezul. Eu nu sunt pentru așa ceva.

Fratele Arganbright și fratele Role, un diplomat din Washington, au trebuit să fie în Africa, iar eu și fratele Boze, îi vom urma curând pentru câteva adunări în Africa de Sud și Tanganyka, după care vom pleca probabil în Australia. Dar înainte de-a pleca, mă voi întoarce aici.

Când voi reveni, dacă Dumnezeu nu îmi va vorbi în vreun fel, îmi voi duce familia sus, aproape de Anchorage, Alaska, după care îi voi lăsa să stea toată vara la Tucson. Nu cred că pot rezista mult, pentru că sunt mârniți și le este foarte dor de casă. Noi nu vindem casa, ci o lăsăm cu mobila în ea, pentru că nu știu ce să fac.

Apoi, dacă va fi cu voia Domnului, la sfârșitul verii aș vrea să plec în Alaska, să cobor la Denver și să-L întreb: „Oh, Dumnezeule, ce vrei să fac?”

Între timp, din câte știu, fiecare Mesaj va fi predicat aici, în acest tabernacol. Aici veți găsi și benzile, pentru că în locul acesta este cartierul general. Eu nu intenționez să rămân cu familia în vest, ci voi căuta până când voi afla ce vrea Dumnezeu să fac. Dacă nu îmi va spune anul acesta, atunci la anul voi pleca în pustie, fără apă sau hrană, și voi

aștepta până când mă va chema El. Nu mai pot merge în felul acesta, pentru că sunt deja disperat. Voi trebuie să ajungeți să vreți să știți care este voia lui Dumnezeu deoarece, cum puteți face voia Lui dacă nu știți care este aceea? Până când vine chemarea Lui, mă hrănesc din fundamentul acelei viziuni, din ceea ce a făcut El și merg mai departe ca misionar și evanghelist.

Vă amintiți când am pus piatra unghiulară? Atunci El mi-a zis: „Fă lucrul unui evanghelist.” Nu mi-a zis: „Tu ai fost un evanghelist,” ci, „fă lucrarea unui evanghelist”, până va veni timpul pentru altceva. Eu nu știu, dar poate fi ceva diferit.

Îl iubiți? (Adunarea răspunde: „Amin.”). Fiți foarte siguri de aceasta. Fiți siguri de aceasta, cei care-L iubiți pe Domnul!

„Cei ce-L așteaptă pe Domnul, își vor reînnoi tăria,

Se vor înălța cu aripi ca de vultur,

Vor alerga și nu vor obosi; vor umbla și nu vor cădea.

Oh, /:învață-mă, Doamne:/ să aștept.”

Eu Îl iubesc... (și știu că și voi Îl iubiți).

Cred că am fost destul de clar, nu-i așa? (Adunarea răspunde: „Amin.”) Cât de clar pot să fiu. Dacă El îmi va mai descoperi ceva, vă voi spune cât pot de repede. Știu că vă interesează să știți. Și eu sunt interesat de aceasta. Nu știu ce înseamnă, unde voi merge și ce se va întâmpla. Singurul lucru pe care îl știu este că voi merge mai departe prin harul lui Dumnezeu. Și cred că El îmi va spune când voi ajunge acolo. Partea mea este să mă duc. Și poate nu vor trece două săptămâni până voi fi din nou aici. Acesta-i adevărul. Eu nu știu. Dar privesc la viziunea în care i-am văzut pe soția mea și pe copii, pentru că se întâmpla tocmai lucrul acela: noi eram într-un camion acoperit. Așa vom pleca peste câteva zile, fără să știm unde ne ducem sau ce vom face când vom ajunge

acolo. Mergem pur și simplu.

Dumnezeu este neobișnuit pentru noi, deoarece căile Lui sunt neînțelese. El vrea supunere.

„Unde mergi?”

„Nu-i treaba ta. Doar continuă să mergi.”

„Ce vrei ca eu să fac, Doamne?”

„Urmează-mă! Mai departe nu te interesează.” Aha. Aha. „Doar continuă să mergi.”

„Unde mă voi opri?”

Ce-ți pasă? Doar continuă să mergi.”

Astfel, eu merg în Numele lui Isus Hristos. Amin.

„Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc

Căci El m-a iubit mai întâi

Și a plătit salvarea mea,

Pe lemnul Calvarului.

Eu... (El este viața mea).

Eu... (este singurul lucru pentru care trăiesc!)

Că El m-a iubit mai întâi

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.”

Domnilor, este acesta semnul sfârșitului? (Fratele Branham și adunarea fredonează, „*Eu Îl iubesc.*”) În timp ce cântăm din nou, să dăm mâinile cu cineva de alături. Spuneți: „Frate, soră, roagă-te pentru mine și eu mă voi ruga pentru tine.” (Fratele Branham se întoarce). Roagă-te pentru mine, frate

Neville. (Fratele Neville zice: „Mă voi ruga, frate. Roagă-te și tu pentru mine. Mulțumesc.”) Foarte sinceri! Dumnezeu să vă binecuvânteze. Roagă-te pentru mine. Roagă-te pentru mine. Roagă-te pentru mine. (Fratele Branham fredonează „Eu Îl iubesc.”).

Roagă-te pentru mine. Roagă-te pentru mine. Roagă-te pentru mine. Roagă-te pentru mine. Roagă-te pentru mine.

Să ne ridicăm mâinile spre El.

„Eu Îl iubesc... (Iubire adevărată).

Căci El m-a iubit întâi

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Da, eu Îl iubesc... (Cu toată inima mea.)

Urmați-l pe fratele Neville, pentru că eu voi pleca. El va anunța timpul pentru adunare. (Fratele Neville continuă să cânte cu adunarea, „Eu Îl iubesc” și eliberează serviciul).

– Amin –